

Annual Subscription Rs. 60/-
Price Rs. 5/-

தீருமறை ஆசான்

புதிய ஏற்பாட்டுத் தூய கிறிஸ்தவ மாத திடம்

மலர்-20 இதழ்-5 மே-2007

பத்தாவது வேளிற்கால
வேதாகம முகாம் - மே 7- 9, 2007

10th SUMMER BIBLE CAMP - 2007

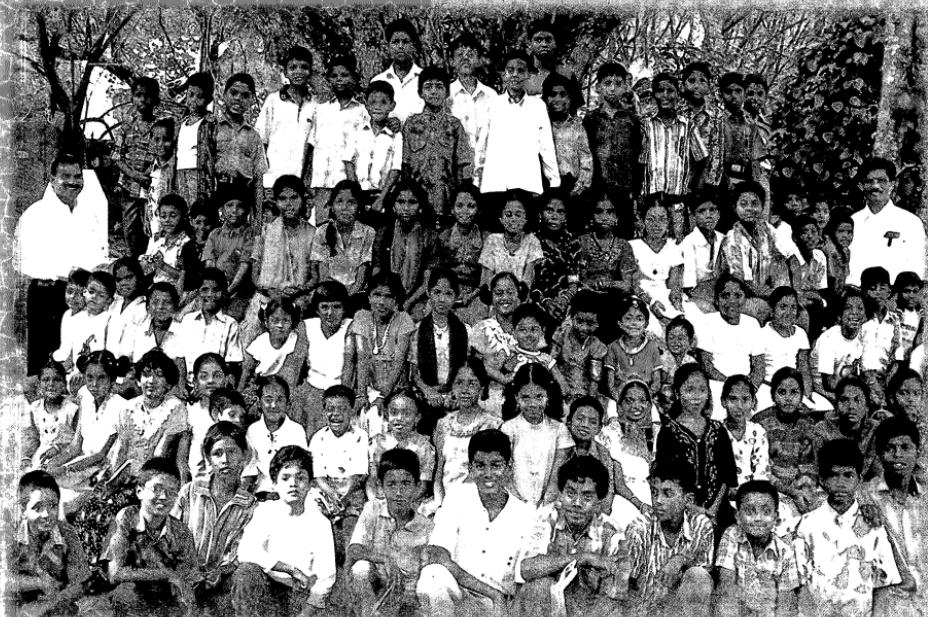
கிறிஸ்துவின் சபை

தாராபுரம் ரோடு, காங்கயம் - 638 701.

04257 - 230030 Cell : 98427 - 30382 , 98428 - 30382
E-mail : kangayamcofc@eth.net

முகாமின் போது பாடல்களில் வழிநடத்தின
சகோதரர்கள் (Song Leaders)

முகாமில் கலந்து கொண்ட சிறுவர், சிறுமியருடன் ஆசிரியர்கள் (Children Class)

பத்தாவது வேளிற்கால வேதாகம முகாமில் நற்செய்திக்குக்
கீழ்ப்படிந்தவர்களோடு கோ. ரேசல் நாயகம்

Racheal with those who obeyed.

05/0

ஆசானின் அறிவுரையில் ...

1. ஆசிரியர் உரை	1
2. நற்செய்தியின் ஆசீவாதங்கள்	10
3. பெண்கள் பகுதி	15
4. வாலிபர் பகுதி	18
5. சிறுவர் பகுதி	22
6. விசுவாசத்தின் அடிப்படைகள்	24
7. அந்நிய பாலைகளைக் கற்றுக்கொள்வோம்	29
8. ஆவியில் எனிமையுள்ளவர்கள்	31

THIRUMARAI AASAAN

S. Rajanayagam
Editor

J.C. Choate
Honorary Editor

86-A, Dharapuram Road, Kangayam - 638 701. Tamilnadu. India.

Pleading for the restoration of pure New Testament Christianity

Vol. 19

MAY . 2007

Issue - 5

பத்தாவது வேளிற்கால வேதாகம முகாம் பற்றி...

கடந்த மே மாதம் 7-9, 2007 ஆகிய தேதிகளில், எலகிரி மலையில் நடந்த வேளிற்கால வேதாகம முகாம், தேவனுடைய நாம மகிழமைக்காக முற்றிலும் நடந்தேரியது என்பதை மிக்க மகிழ்வடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

தமிழகத்தின் நாலா திசைகளிலுமிருந்தும் 20 மாலட்டஸ் களைச் சேர்ந்த 40 க்கும் குறையாத பெரிய, தீரிய பட்டணங்களிலிருந்து, 50 க்கும் குறையாத பிராந்திய சபைகளைச் சார்ந்த, சுமார் 500 பேருக்கும் மேலானோர் பங்கு பெற்று, ஆலியில் உயிர் மீட்சி அடைந்து, தேவ ஆசீர்வாதத் துடனும், மன நிறைவோடும் தங்கள் இருப்பிடம் சென்றனர்.

முகாமின் வெற்றிக்காக ஊக்கமாய் ஜெபித்த, உர்சாகமாய் கொடுத்து உதவிய உங்கள் ஓவ்வொருக்கும், விசவாசிகளை திரளாக அழுத்து வந்த கணத்திற்குரிய ஊழிய சகோதரர்கள் அனைவருக்கும் உள்ளத்தின் ஆழத்திலிருந்து நன்றிகளைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அத்துடன் நற்செய்திக்குக் கீழ்ப்படிந்த 5 பிராந்திய சபைகளைச் சேர்ந்த புதிய ஆத்துமாக்கள் முடிவு பரியந்தம் நிலைத்திரும்கும்படி ஜெபிக்க மன்றாடுகிறேன்.

- ஆசிரியர்

இன்று நமக்கு நன்மையானதாகவும், பிரயோஜனமானதாகவும், அனுகூலமானதாகவும், லாபகரமானதாகவும் இருக்கும்போது, “விடாதே பிடி” என்றும், எக்காரணம் கொண்டும், “விட்டுவிடாதே” என்றும் நாம் சொல்லுவதுண்டு. இப்படி நாம் எதைச் சொல்லுவோம் என்பது ஒன்றின் தன்மைக்கேற்றபடியும், குழநிலைக்கேற்றபடியுமே இருக்கும். அப்படிச் சொல்லப்படுபவைகளில் ஒன்று தான் “தெரியம்”. சரி, தெரியம் என்பது எந்த ஒரு பிரச்சினையையும், சவாலையும் கண்டு கலங்காமல் உறுதியான மனோ திட்டத்தோடு எதிர்கொள்ளும் ஓர் அரிய குணம். இவ்வரிய குணமுடையவர் களாக எல்லோரும் இருப்பதில்லை அல்லது இருக்க முடிவதில்லை. பெரும்பாலான அல்லது குறைந்தபட்சம் சில சந்தர்ப்பங்களில் கோழூத்தனம் நம்மை வசமாக அடிமைப்படுத்தி கோலோக்சி விடுகிறது. இந்த அவலநிலை சரீர வாழ்வைக் காட்டிலும், ஆவிக்குரிய வாழ்வில் அதிகம் காணப்படும். ஆனால், பரிசுத்த வேதாகமம், நரகத்தில் யார் இருப்பார்கள் என்ற பட்டியலில், சரீர வாழ்வில் ஏழைகளாக இருப்பவர்களைச் சேர்க்காமல், ஆவியின் வாழ்க்கையில் கோழூகளாக இருப்பவர்களையே சேர்த்துள்ளது (வெளி. 21:8). ஆகவே, ஒருவன் நரகாக்கினைக்குத் தப்பிக்க வேண்டு மானால், ஆவிக்குரிய வாழ்வில் தெரியமுள்ளவனாயிருப்பது மிகவும் அவசியம்.

இப்படி ஒருவனை நரகத்திலிருந்து தப்பிக்க வைத்து, பரலோகத்திற்கு அழைத்துச் செல்லும் தெரியம் குறித்துத்தான் எபிரெயர் ஆசிரியர் நமக்கு இவ்விதம் எழுதிக் கொடுத்துள்ளார். ஆகையால், மிகுந்த பலனுக்கேதுவான உங்கள் தெரியத்தை விட்டு விடாதிருங்கள் என்று (எபி. 10:35). எபிரெயர் ஆசிரியர், எந்தச் குழநிலையில் இப்படி எழுதினார் என்றும் இந்நாலின் பின்னணி என்ன என்றும் நாம் நமது வழக்கத்தின்படி தெரிந்து கொண்டால், இவ்வசனத்திற்கான பொருளை நாம் முழுமையாகப் புரிந்து கொள்ளவும், அதிலிருந்து நமக்கான பாடங்களைக் கற்றுக் கொள்ளவும் முடியும். ஆகவே, இதன் பின்னணிக்குப் போவோம்.

புதிய ஏற்பாட்டில் உள்ள 27 நூல்களுள் தனித்துவம் வாய்ந்தது என்று சொல்லப்படும் தகுதி எபிரெயர் நூலுக்கு உண்டு. எப்படியெனில், இதன் ஆசிரியர் பவுலதியாராகத் தான் இருக்க வேண்டுமென்று ஏகமனதாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டிருந்தாலும், ஏதோ ஒரு காரணத்திற்காக ஆவியானவர் இதைத் திட்டமாக வெளிப்படுத்தவில்லை. இந்நாலில், கிறிஸ்து மேலானவர் என்பதையும், கிறிஸ்துவின் மார்க்கம் மேலானது என்பதையும் நிலைநாட்ட

ஆசிரியர் அடுக்குடுக்கான காரணங்களை எடுத்துக் கொடுக்கிறார். ஆம், தூநாக்களைக் காட்டிலும், மோசேயைக் காட்டிலும், ஆரோனின் ஆசாரியத்துவ முறையைக் காட்டிலும், நியாயப்பிரமாணத்தைக் காட்டிலும் கிறிஸ்துவம், அவருடைய மார்க்கமும் மேலானது என்பது நிலைநாட்டப்பட்டிருக்கிறது.

இப்படி இந்நாலின் ஆசிரியர், “மேலானவர்” “மேலானது” என்பதைப் பிரயாசை எடுத்து நிருபிப்பதற்குப் பலமான காரணம் உண்டு. ஆம், கிறிஸ்துவையும், கிறிஸ்துவின் சுவிசேஷத்தையும் ஆர்வத்தோடு ஏற்றுக் கொண்ட பெலஸ்தீனாவில் வாழ்ந்த யூதர்கள், தங்கள் இனத்தாரின், தேசத்தாரின் தறிகெட்ட தாக்குதலுக்குப் பயந்து, அவர்களிடமிருந்து தப்பிக்கவும், துன்பறுத்தலுக்கு விலகவும், யூத மார்க்கத்திற்கேதிரும்பிப் போக எண்ணினர் அல்லது போக ஆரம்பித்தனர். ஆனால், ஆவியானவரின் நோக்கம், இவர்கள் கிறிஸ்துவில் பூரணராக வேண்டுமென்பது (எபி. 6:2). இவர்களின் நிலையோ ஊசலாட்டமானது. இப்படிப்பட்டதொரு சூழ்நிலையில் தான் கிறிஸ்துவின் மார்க்கத்தில் அவர்கள் நிலைகொள்ளும்படி ஊக்கப்படுத்தவும், நித்திய விளைவை ஏற்படுத்தும் பின்மாற்றம் என்ற இழி செயலைத் தடுத்து நிறுத்தவும் இந்நால் எழுதப்பட்டுள்ளது.

பதிமூன்று அதிகாரங்கள் கொண்ட இந்நாலை நாம் மூன்று பிரிவுகளாகப் பிரிக்கலாம். முதல் பகுதி (1:1-4:13) கிறிஸ்து மேலானவர் என்பது. இரண்டாம் பகுதி (4:14-10:18) கிறிஸ்துவின் கிரியைகள் மேலானது என்பது. மூன்றாம் பகுதி (10:19-13-25) கிறிஸ்தவனின் விசவாச வாழ்க்கை மேலானது என்பது. இதில் மூன்றாம் பகுதியில் தான், நமது தலைப்பிற்கான வசனம் இடம் பெற்றுள்ளது. குறிப்பாக, 10:35-39 வசனங்கள், முடிவு பரியந்தம் நிலைத்திருப்பவர்களுக்குப் பலன் உண்டு என்று கூறுகிறது. அதிலும் குறிப்பாக, நம்முடைய 35ம் வசனம், ஆகையால், மிகுந்த பலனுக்கேதுவான உங்கள் தெரியத்தை விட்டுவிடாதிருங்கள் என்று கூறுகிறது.

இவ்வசனத்தை நாம் மூன்று பிரிவுகளாகப் பிரித்து, தனித்தனியாகப் பார்த்து அதிலிருந்து பாடம் கற்று பயன்னடையப் போகிறோம். இவ்வசனத்தை கடைசியிலிருந்து நாம் பார்க்கப்போகிறோம்.

1. எபிரெயக் கிறிஸ்தவனே விட்டுவிடாதே

பரலோக பலனுக்குத் தேவையான தகுதிகளில் ஒன்றாக, இவ்வசனத்திலிருந்து நமக்குக் கிடைக்கும் முதல் பாடம். “விட்டுவிடக் கூடாது” என்பது.

“விட்டுவிடாதே” என்று தமிழில் இருப்பதற்கான ஆங்கில வார்த்தையின் பொருள் “எறிந்துவிடாதே” என்பது. இவ்வார்த்தையை ஆசிரியர் பயன் படுத்தும்போது, அந்தக்காலப் போர் முறையை மனதில்

கொண்டவராகவே எழுதியுள்ளார் என்று நம்பப்படுகிறது. ஆம், அந்நாட்களில் போருக்குச் செல்லும் போது, “கேடகம்” எடுத்துச் செல்லும் முறை வழக்கத்தில் இருந்தது. அப்படி எடுத்துச் செல்லும் கேடகத்தைப் போர் முனையில் போர் எவ்வளவு மூழ்முராக நடந்தாலும், ஒரு வீரன் அதை விட்டுவிடவோ, ஏறிந்து விடவோ கூடாது. சில நேரங்களில் தாக்குதலைக் தாக்குப்பிடிக்க முடியாமல் சிலர் கேடகத்தை விட்டுவிட்டோ, ஏறிந்து விட்டோ ஓடிவந்து விடுவார்கள். அந்நாட்களில் இப்படி ஓடிவந்து விடுவது மிகவும் அவமானமானது. அப்படிப்பட்டவர்கள் குடும்பத்தாரின் மதிப்பை யும் இழுந்து, சமுதாயத்தாலும் ஒதுக்கி வைக்கப்படுவார்கள். இப்படிச் செய்வதற்கு காரணம் போருக்குப் போகும் ஒருவனுக்கு என்ன நேர்ந்தாலும், ஏன் உயிரே போகும் நிலை வந்தாலும் கேடகத்தை விட்டுவிடக்கூடாது என்பதே. அந்நாட்களில் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட இவ்வழக்கம் எல்லோரும் அறிந்த ஒன்றாக இருந்தது. ஆகவே தான், ஆசிரியர் விட்டுவிடாதே என்று கூறி ஆவிக்குரிய ரீதியில் அவர்களை எச்சரிக்கிறார்.

அருமையானவர்களே, இதிலிருந்து என்ன தெரிகிறது? கிறிஸ்தவனாக வாழ விரும்பும் ஒருவன் மற்றும் சத்தியத்தின்படி கிறிஸ்தவனாக வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் ஒருவன், ஆவிக்குரிய வாழ்வில் சிலவற்றை எக்காரணம் கொண்டும் விட்டுவிடக் கூடாது. உயிரே போனாலும், அவைகளை உறுதியாய்ப் பற்றிக் கொள்ள வேண்டும். இப்படி விட்டு விடாமலிருக்க வேண்டியவைகள் பற்றி நம்மால் ஒரு நீண்ட பட்டியல் தயாரிக்க முடிந்தாலும், அவைகளில் பிரதாரனமாக தேவனுடைய வார்த்தைகளை கூறலாம். ஆம் தேவ ஞானத்தின்படியாகவும், ஆவியானவரின் அருளின் படியாகவும் இந்த ஜீவனுக்கும், இனிவரும் ஜீவனுக்கும் பயனுள்ளதாக இருக்கும்படி கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் வேத வசனங்களை நாம் ஒருபோதும் விட்டு விடவே கூடாது.

அப்போஸ்தலன் பவுலடியார், தான் விகவாசத்தில் பெற்றெடுத்த உத்தம குமாரர்களாகிய தீமோத்தேயுவக்கும், தீத்துவக்கும் இதே ஆலோசனையைக் கொடுத்துள்ளார் என்பதை நாம் கவனிக்க வேண்டும். “நீ கிறிஸ்து இயேசுவைப் பற்றும் விகவாசத்தோடும் அன்போடும் என்னிடத்தில் கேட்டிருக்கிற ஆரோக்கியமான வசனங்களின் சட்டத்தைக் கைக்கொண்டிரு (2தீமோ 1:13). இங்கே கைக் கொண்டிரு என்பதற்கு மூல மொழியில் உறுதியாகப் பற்றிக் கொண்டிரு என்று பொருள் உள்ளது. அடுத்து, ஆரோக்கியமான உபதேசத்தினாலே புத்தி சொல்லவும், எதிர் பேசுகிறவர் களைக் கண்டனம் பண்ணவும் வல்லவனுமாயிருக்கும்படி, தான் போதிக்கப் பட்டதற்கேற்ற உண்மையான வசனத்தை நன்றாய்ப் பற்றிக் கொள்ளுகிற வனுமாயிருக்க வேண்டும் என்கிறார் (தீத 1:9). இங்கே, நன்றாய் என்பதின் பொருளும், “உறுதியாய்ப் பற்றிக் கொள்” என்பதே.

தனிப்பட்ட கிறிஸ்தவர்களுக்கு மாத்திரம் இவ்வாலோசனையை ஆவியானவர் கொடுக்காமல் சபைகளுக்குச் சொல்லும் போதும் இதே கருத்தை வலியறுத்துவதை நாம் கவனிக்க வேண்டும். “ங்களுக்குள்ளதை நான் வருமளவும் பற்றிக் கொண்டிருங்கள் என்று தியத்தீரா சபைக்கும் (வெளி 2:25), “இதோ, சீக்கிரமாய் வருகிறேன்; ஒருவனும் உன் கிரீடத்தை எடுத்துக் கொள்ளாதபடிக்கு உனக்குள்ளதைப் பற்றிக் கொண்டிரு (வெளி. 3:11) என்று பிலைதல்பியா சபைக்கும் சொல்லுகிறார். தேவனைப் பின்பற்ற விரும்பும் ஒவ்வொருவரும் அவரால் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் ஆரோக்கிய மான வசனங்களை எந்தச் சூழ்நிலையிலும் விட்டுவிடாமல், உறுதியாகப் பற்றிக் கொள்ள வேண்டு மென்று இதன் மூலம் விளங்குகிறதா இல்லையா? அப்போஸ்தலன் பவுல், எபேசு பட்டணத்து சபையாரை, தேவனுடைய கிருபையுள்ள வசனத்துக்கே ஒப்புக்கொடுத்தார். (அப். 20:32).

அன்பானவர்களே, ஆவியானவர் இப்படி தனிப்பட்டவர்களுக்கும், சபைகளுக்கும் சொல்லு வதற்கான காரணம் என்ன? இதற்கான பதில், நம்முடைய இரட்சகரிடம் உள்ளதைக் கவனியுங்கள். என்னைத் தள்ளி என் வார்த்தைகளை ஏற்றுக் கொள்ளாதவனை நியாயந்தீர்க்கிறதொன்றிருக்கிறது; நான் சொன்ன வசனமே அவனைக் கடைசி நாளில் நியாயந்தீர்க்கும் (யோவா 12:48). அப்படியானால், நானும், நீங்களும் ஆவிக்குரிய வாழ்வில் வசனத்தை நன்றாகவும், உறுதியாகவும், விட்டு விடாமலும் பற்றிக் கொண்டு கிறிஸ்துவுக்காய் வாழ நாம் நம்மை ஒப்புக் கொடுக்க வேண்டும்.

II எபிரேய கிறிஸ்தவனே தைரியமாயிரு.

பரலோக பலனுக்குத் தேவையான தகுதிகளில் ஒன்றாக, நம்முடைய வசனத்திலிருந்து நமக்குக் கிடைக்கும் அடுத்த பாடம் “தைரியமாயிருக்க வேண்டும்”.

எபிரேய ஆசிரியர் 10:35ல் உங்கள் தைரியத்தை விட்டு விடாதிருங்கள் என்கிறார். தைரியம் என்ற வார்த்தை இந்நாலில் 5 முறை இடம் பெற்றாலும், இவைகளில் 10ம் அதிகாரம் 20ம் வசனம், தைரியம் சம்பந்தமான ஓர் அழகான கருத்தை வெளிப்படுத்துகிறது. இங்கே, ஆசிரியர் சொல்லும் தைரியம், பலத்தினாலோ, பணத்தினாலோ, பதவியினாலோ வருகிறதாக இல்லாமல், இயேகு கிறிஸ்துவின் இரத்தத்தினாலே கிடைக்கும் ஒன்றாக உள்ளது. இந்த மார்க்கத்தின் வழியாய்ப் பிரேவசிப்பதற்கு அவருடைய இரத்தத்தினாலே நமக்குத் தைரியம் உண்டாயிருக்கிற படியானாலும்... என்று கூறுகிறது.

ஒருவனுடைய கிறிஸ்தவ வாழ்க்கைக்கான தைரியம் கிறிஸ்துவின் மாசற்ற இரத்தத்தினாலேயே கிடைக்கிறது. இந்த இரத்தத்தோடு ஒருவனுக்குத் தொடர்பு எப்பொழுது ஏற்படுகிறது? ஒருவன் பாவமன்னிப்புக்காகத் தண்ணீருக்குள் அடக்கம் செய்யப்படும்போது, கிறிஸ்துவின் இரத்தத்தோடு

ஜக்கியமாகிறான் (எபே. 2:13). அந்த இரத்தம் ஒருவனுடைய கடந்த காலப் பாவங்களைக் கழுவி, கிறிஸ்துவக்காக வாழும் புதிய ஜீவனுக்கான வாழ்க்கைக்குத் தைரியத்தைக் கொடுக்கிறது. இந்த எபிரெயக் கிறிஸ்தவர் களில் அநேகர், தைரியமுள்ளவர்களாகவே இருந்துள்ளனர் என்பதைக் கீழ்வரும் வசனங்கள் உறுதி செய்கிறது, “முந்தின நாட்களை நினைத்துக் கொள்ளுங்கள்; நீங்கள் பிரகாசமாக்கப்பட்டிருந்த அந்த நாட்களில் உபத்திர வங்களாகிய மிகுந்த போராட்டத்தைச் சுகித்தீர்களே. நின்தைகளாலும், உபத்திர வங்களாலும் நீங்கள் வேடிக்கையாக்கப்பட்டது மல்லமால், அப்படி நடத்தப் பட்டவர்களுக்குப் பங்காளிகளுமானீர்கள். நான் கட்டப்பட்டிருக்கையில், நீங்கள் என்னைக் குறித்துப்பரித்ததுமன்றி, பரலோகத்தில் அதிக மேன்மை யும் நிலையுள்ளதுமான சுதந்திரம் உங்களுக்கு உண்டென்று அறிந்து, உங்கள் ஆஸ்திகளையும் சந்தோஷமாய்க் கொள்ளையிடக் கொடுத்தீர்கள் (10:32-34) இவ்வசனங்கள், கிறிஸ்துவுக் காய், கிறிஸ்தவ வாழ்க்கைக்காய், கிறிஸ்துவின் சபைக்காய் அந்நாட்களில் வாழ்ந்தவர்கள் எவ்வளவு தைரியமாய் வாழ்ந்தார்கள் என்பதையே காட்டுகிறது.

அன்பானவர்களே, இப்படிப்பட்ட தைரியம், பரம்பரைக் கிறிஸ்தவர் களென்றும், புதிய ஏற்பாட்டு உபதேசத்தின்படியான கிறிஸ்தவர்களென்றும் கூறிக் கொள்ளுகிற நம் ஒவ்வொருவருக்கும் இருக்கிறதா? சொல்லுங்கள். கிறிஸ்துவின் இரத்தத்தினால் உண்டாகும் தைரியத்தைப் பெற வாய்ப் பில்லாத பழைய ஏற்பாட்டுப் பக்தர்கள் எவ்வளவு தைரியமாய் தங்கள் ஆன்மீக ஓட்டத்தை ஓடி முடித்திருக்கிறார்கள் என்பதைக் கொஞ்சம் சிந்தித்துப் பாருங்கள். ஆபேல், ஏனோக்கு, நோவா மற்றும் ஆபிரகாம் பற்றி எபிரெயர் 11:13ம் வசனம் கூறுவதை அப்படியே கவனியுங்கள். இவர்களெல்லாம் வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்டவைகளை அடையாமல், தூரத்திலே அவைகளைக் கண்டு நம்பி அனைத்துக் கொண்டு, பூமியின் மேல் தங்களை அந்தியரும் பரதேசிகளும் என்று அறிக்கையிட்டு விகவாசத் தோடே மரித்தார்கள். இன்னும் 11:35-ஐக் கவனித்தால், ஸ்தீர்கள் சாகக் கொடுத்த தங்களுடையவர்களை உயிரோடைமுந்திருக்கப் பெற்றார்கள்; வேறு சிலர் மேன்மையான உயிர்த்தெழுதலை அடையும்படிக்கு விடுதலை பெறச் சம்மதியாமல், வாதிக்கப்பட்டார்கள் என்று கூறுகிறது.

கிறிஸ்துவின் இரத்தத்தினாலே கிடைக்கும் தைரியத்தைப் பெறாதவர்களே, தங்களை இப்பூமியில் அந்தியரும், பரதேசிகளும் என்று கருதி விகவாசத்தோடே மரித்து மேன்மையான உயிர்த்தெழுதலை மனதில் கொண்டு, பாடுகளைச் சுகித்திருக்கும் போது நானும், நீங்களும் நம்முடைய விகவாசத்தை எப்படிக் காத்து வாழுவேண்டுமென்றும், கிறிஸ்துவின் வருகையில் உயிர்ப்பிக்கப்படுவோம் என்பதையும் அறிந்து, (1தெச 4:16,17) எப்படி தைரியமான வாழ்க்கை வாழ வேண்டுமென்றும் எண்ணிப் பாருங்கள்! ஆனால், நாம் அப்படி வாழ்ந்து கொண்டுள்ளோமா? நம்முடைய ஆவிக்குரிய ஓட்டம் பாடுகளைக் கடந்து ஓட்டத்தை முடிக்கும்

படியாகவே ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ளதென்பதை மறந்து விடக்கூடாது. பவுல் அப்போஸ்தலனின் ஆவிக்குரிய வாழ்க்கையைக் கவனித்தால், நல்ல போராட்டத்தைப் போராடினேன், ஓட்டத்தை முடித்தேன், விசவாசத்தைக் காத்துக் கொண்டேன், இதுமுதல் நீதியின் கிரிடம் எனக்காக வைக்கப் பட்டிருக்கிறது என்கிறார். (2தீமோ 4:7,8) எவ்வளவு தெரியமாகப் போராட்டங்களுக்கு மத்தியில் இவர் ஒடியிருக்கிறார் என்பது நம்மை மலைக்க வைக்கிறது.

நம்முடைய நம்பிக்கையின் நாயகராகிய இயேசு தன்னுடைய பூமிக்குண்டான் ஓட்டத்தை வெற்றிகரமாக முடித்துள்ளார். அதுவும் எப்படி? சிலுவையோடு, சிலுவைப்பாடுகளோடு, சிலுவை வேதனைகளோடு. இதை அறிந்துதான், தெரியத்தை விட்டு விடாதிருங்கள் என்று கூறும் எபிரெய ஆசிரியர், 12-ம் அதிகாரம் 1-ம் வசனத்தில், “ஆகையால், மேகம் போன்ற இத்தனை திரளான சாட்சிகள் நம்மைச் சூழ்ந்து கொண்டிருக்க, பாரமான யாவற்றையும் நம்மைச் சுற்றி நெருங்கி நிற்கிற பாவத்தையும் தள்ளிவிட்டு, விசவாசத்தைத் துவக்குகிறவரும் முடிக்கிறவருமாயிருக்கிற இயேசுவை நோக்கி நமக்கு நியமித்திருக்கிற ஓட்டத்தில் பொறுமையோடே ஓடக் கடவோம்” என்று கூறியுள்ளார்.

ஆகவே, கிறிஸ்துவின் இரத்தத்தினாலே கிடைக்கும் தெரியத்தை நாம் ஒரு போதும் விட்டுவிடாமல், கிறிஸ்துவுக்காக நம்மை அர்ப்பணித்து வாழ்வோம். எப்படிப்பட்ட சோதனை வந்தாலும், வேதனை வந்தாலும் சவால்கள் வந்தாலும் தெரியமாய் எதிர்கொண்டு வாழ்வோம்.

III எபிரெயக் கிறிஸ்தவனே மிகுந்த பலன் உண்டு

நம்முடைய வசனப்பகுதியிலிருந்து நமக்குக் கிடைக்கும் இன்னு மொரு பாடம், “கிறிஸ்துவினிமித்தம் படும் பாடுகளுக்குப் பலன் உண்டு” என்பது.

கிறிஸ்துவின் இரத்தத்தினால் உண்டாகும் தெரியத்தை, நாம் எதற்காகவும் விட்டு விடாமல், தெரியமாய் வாழும் போது அதற்கு மிகுந்த பலன் உண்டு என்றே வேத வசனங்கள் கூறுகிறது. நம்முடைய தேவன் எப்பொழுதும் பாடுகளுக்குப் பலனளிக்கும் தேவனாகவே இருக்கிறார். நம்முடைய இரட்சகர் இயேசுவானவர் இக்கருத்தைத் தன் ஊழிய நாட்களின் ஆரம்பத்திலேயே மலைப்பிரசங்கத்தில் அடித்துச் சொல்லிவிட்டார். என்னிமித்தம் உங்களை நித்தித்துத் துன்பப்படுத்தி, பலவித தீமையான மொழிகளையும் உங்கள் பேரில் பொய்யாய்ச் சொல்வார்களானால் பாக்கியவான்களாயிருப்பீர்கள். சந்தோஷப்பட்டுக் களி கூறுங்கள்; பரலோகத்தில் உங்கள் பலன் மிகுதியாயிருக்கும் (மத. 5:11,12) என்று. இன்னும், மத்தேய 10:42ல் நம்முடைய இரட்சகர் “சீஷன் என்னும் நாமத்தினிமித்தம் இந்தச் சிறியிரில் ஒருவனுக்கு ஒரு கலசம் தண்ணீர் மாத்திரம் குடிக்கக் கொடுக்கிறவனும், தன் பலனை அடையாமற் போகான் என்று

மெய்யாகவே உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன்” என்றார், நம்முடைய பரலோக தேவனும், இரட்சகராகிய இயேசுக் கிறிஸ்துவும் அவருக்காகப்படும் பாடுகளுக்குப் பலனைக் கொடுக்கிறார்கள் என்பது இதன்மூலம் நிச்சயமாகிறது.

எபிரெயக் கிறிஸ்தவர்களுக்கு பலன் கிடைக்கும் என்பதில் எவ்வித சந்தேகமும் வந்துவிடக் கூடாது என்பதற்காக, 6-ம் அதிகாரத்திலேயே தெளிவுபடுத்தியுள்ளார். “ஏனென்றால், உங்கள் கிரியையையும், நீங்கள் பரிசுத்த வான்களுக்கு ஊழியஞ் செய்ததினாலும் செய்து வருகிறதினாலும் தமது நாமத்திற்காகக் காண்பித்த அன்புள்ள பிரயாசத்தையும் மறந்து விடுகிறதற்குத் தேவன் அநீதியுள்ளவர்க்கலவே” (எபி. 6:10). தேவன் நீதியுள்ளவர் அவருக்காகப்படும் எந்தப் பிரயாசத்தையும் அவர் மறப்ப தில்லை. பழைய ஏற்பாட்டின் காலத்தில், மோவாபிய ஸ்தீர்யாகிய ரூத் இஸர் வேவின் தேவனை அடைக்கலமாய்த் தேடி, மாமி நகோமியோடு வந்தாள். அவருக்குத் தனவான் போவாசைக் கொண்டு தேவன் சொன்ன தைக் கவனியுங்கள். உன் செய்கைக்குத்தக்க பலனைக் கர்த்தர் உனக்குக் கட்டளையிடுவாராக; இஸரவேவின் தேவனாகிய கர்த்தருடைய செட்டை களின் கீழ் அடைக்கலமாய் வந்த உனக்கு அவராலே நிறைவான பலன் கிடைப்பதாக (ரூத் 2:12). ஆவியானவர் சொன்னபடி, இந்த ரூத்திற்கு நிறைவான பலன் கிடைத்ததா இல்லையா? நிச்சமயமாகக் கிடைத்தது பட்டுப்போன அவள் வாழ்க்கை துளிர்த்து மலர்ந்தது (ரூத் 4:13). அத்தோடு, உலகம் உள்ளளவும் அவள் பேசப்படும்படியாய் அவருடைய பெயர் இயேசு ஆண்டவருடைய ஜனநத்தின் வரிசையிலும் இடம் பெற்று விட்டது. நீதியுள்ள நம் பரலோக தேவன் வாக்கு மாராதவர்.

இங்கே, மிகுந்த பலன் என்று எபிரெயர் ஆசிரியர் கூறுவது, இப்பூமியில் ஒருவனுக்குக் கிடைக்கும் பலனைப் பற்றியல்ல. அதே நேரத்தில், தேவ பக்தியாய் வாழும் ஒருவனுக்கு இப்பூமியில் எப்பலனும் கிடைக்காது என்பதும் பொருள்ளல்ல. அப்படியிருந்தால், நமதாண்டவர் மலைப் பிரசங்கத்தில், முதலாவது தேவனுடைய இராஜ்ஜியத்தையும், அவருடைய நீதியையும் தேடுங்கள் அப்பொழுது இவைகளெல்லாம் உங்களுக்குக் கூடக் கொடுக்கப்படும் என்று சொல்லியிருப்பாரா? (மத். 6:33). மாட்டார் தானே. இருப்பினும், இப்பூமியின் பலனுக்காக மாத்திரம் ஒருவன் கிறிஸ்த வனாக இருக்கக் கூடாது. அது மிகவும் மோசமானது. பவுலத்யார் கொரிந்தி யருக்கு எழுதும்போது, “இம்மைக்காக மாத்திரம் நாம் கிறிஸ்துவின் மேல் நம்பிக்கையுள்ளவர்களாயிருந்தால், எல்லா மனுஷரைப்பார்க்கிலும் பரித்தியிக்கப்பட்டத்தக்கவர்களாயிருப்போம்” (1கொரி. 15:19) என்று எச்சரிக்கிறார்.

ஆனால், இந்நிருபம் யாருக்கு எழுதப்பட்டதோ அவர்களில் பெரும்பாலோர், பாடுகளுக்கான பலன் எப்பொழுது கிடைக்கும் என்கிற

காரியத்தில் மிகவும் தெளிவுள்ளவர்களாகவே இருந்துள்ளனர். பரலோகத்தில் அதிக மேன்மையும், நிலையுள்ளதுமான சுதந்திரம் அவர்களுக்கு உண்டென்பதை அறிந்தவர்களாக இருந்துள்ளனர். (10:34) இதே கருத்தை பவுலடியார், பிலிப்பியருக்குச் சொல்லும்போது, “நம்முடைய சூடியிருப்போ பரலோகத்திலிருக்கிறது, அங்கேயிருந்து கர்த்தராயிருக்கிற இயேசு கிறிஸ்து என்னும் இரட்சகர் வர எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம்” என்கிறார். (பிலி. 3:2). பரலோக பலன் தான் ஒரு கிறிஸ்தவனுக்கு முடிவான ஆசிர்வாதம். அப்போஸ்தலன் யோவானும் இதைத்தான் 1 யோவான் 2:25ல் கூறியுள்ளார். “நித்திய ஜீவனை அளிப்பேன் என்பதே அவர் நமக்குச் செய்த வாக்குத்தத்தம்” என்று. நித்திய ஜீவனுக்கு இணையானது இப்பூமியில் எதுவு மில்லை. இந்த நித்திய பலனைக் குறித்துப் பேதுரு ஆசிரியர் சொல்லும் போது, அது அழியாதது, மாசற்றது, வாடாதது என்று அழகாக வர்ணிக்கிறார் (1பேது 1:4).

இப்படிப்பட்ட மிகுந்த பலனாகிய பரலோக பலன் எல்லோருக்கும் ஒரே விதமாகக் கிடைக்காது என்பதையும் நாம் தெரிந்து கொள்வது அவசியம். அதே நேரத்தில் சர்வவல்லவர், இப்பலனை எப்படி வகைப் படுத்திக் கொடுக்கப்போகிறாரென்பதும் நமக்குத் தெரியாது. ஆனால், வேத வசனங்களை ஆராய்ந்து கவனித்தால் இது இப்படித்தான் என்று திட்டமாகத் தெரிகிறது. “மரித்தோராகிய சிறியோரையும், பெரியோரையும் தேவனுக்கு முன்பாக நிற்கக் கண்டேன், அப்பொழுது புத்தகங்கள் திறக்கப்பட்டன. ஜீவ புத்தகம் என்னும் வேறொரு புத்தகமும் திறக்கப்பட்டது. அப்பொழுது அந்தப் புத்தகங்களில் எழுதப்பட்டவைகளின்படியே மரித்தோர் தங்கள் தங்கள் கிரியைகளுக்குத் தக்கதாக நியாயத்தீர்ப்படைந்தார்கள்” (வெளி. 20:12). இன்னும், வேதாக மத்தின் கடைசி அதிகாரமும் இதே கருத்தையே கூறுகிறது. “இதோ, சீக்கிரமாய் வருகிறேன்; அவனவனுடைய கிரியைகளின்படி அவனவனுக்கு நான் அளிக்கும் பலன் என்னோடே கூட வருகிறது” (22:12) என்று.

ஆகையால், அருமையானவர்களே, இப்பூமியின் வாழ்க்கையில் கிறிஸ்துவுக்காக எந்தளவு பாடுகள் படுகிறோமோ அதற்குண்டான பலன் நமக்குப் பரலோகில் உண்டு. எபிரெயக் கிறிஸ்தவர்கள் அதிகபாடுகள் பட்டார்கள். ஆகவே, அவர்களுக்கு மிகுந்த பலன் வாக்களிக்கப்பட்டுள்ளது. அதுபோல, நாம் ஒவ்வொருவரும், கிறிஸ்துவுக்காக, கிறிஸ்துவின் சபைக்காக, கிறிஸ்துவின் புதிய ஏற்பாட்டு உபதேசத்திற்காகப் பாடுகள் அனுபவிக்க நம்மை ஒப்புக்கொடுத்து, அதற்குண்டான பலனை, பரலோகத்தில் மிகுதியாய்ப் பெற்று, நித்திய நித்தியமாய் பிதாவோடும், இயேசு ஆண்டவரோடும், பரிசுத்த ஆவியானவரோடும், அவர் சமூகத்தி லுள்ள ஆயிரமாயிரம் தூதர்களோடும், உலகமுன்டானது முதல் வாழ்ந்து மரித்த நீதிமான்களோடும் என்றென்றும் வாழ்வோம்! அப்படி வாழ தேவன் நமக்கு உதவி செய்வாராக! ஆமென்.

EZS ராஜநாயகம்

நற்செய்தியின் ஆசீர்வாதங்கள்

நற்செய்தியில் உண்மைகளுக்கும், கட்டளைகளுக்கும் மேலாக ஆசீர்வாதங்களும் உள்ளன. சந்தேகமின்றி, உண்மைகளை நம்பவும், கட்டளைகளுக்குக் கீழ்ப்படியவும் வேண்டும். நற்செய்தியை விசுவாசித்து, கீழ்ப்படிவோர் அதின் ஆசீர்வாதங்களைப் பெற்றுக் கொள்ளுகிறார்கள். அப்போஸ்தலர் பவுல் கூறுகிறார்; நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் பிதாவாகிய தேவனுக்கு ஸ்தோத்திரம்; அவர் கிறிஸ்துவுக்குள் உன்னதங்களிலே ஆவிக்குரிய கல ஆசீர்வாதத்தினாலும் நம்மை ஆசீர்வதித் திருக்கிறார் (எபே. 1:3). அவருடைய ரோமாபுரி சகோதரர்களுக்கு அவர் எழுதும்போது, “நான் உங்களிடத்தில் வரும் போது கிறிஸ்துவினுடைய கவிசேஷத்தின் சம்பூரணமான ஆசீர்வாதத்தோடே வருவேனன்று அறிந்திருக்கிறேன்” (ரோமர் 15:29) என்று சொல்கிறார்.

அப்படியானால், இந்த ஆசீர்வாதங்கள் யாவை? அவை நிறைய இருந்த போதிலும், பிரபலமான சிலவற்றை மட்டும் நாம் பார்க்கலாம்.

1. கிறிஸ்துவின் நற்செய்திக்குக் கீழ்ப்படியும் ஒருவனுடைய பாவங்கள் மன்னிக்கப்படுகின்றன. “பேதுரு அவர்களை நோக்கி; நீங்கள் மனந்திரும்பி, ஒவ்வொருவரும் பாவமன்னிப்புக்கென்று இயேசு கிறிஸ்துவின் நாமத் தினாலே ஞானஸ்நானம் பெற்றுக் கொள்ளுங்கள், அப்பொழுது பரிசுத்த ஆவியின் வரத்தைப்பெறுவீர்கள்” (அப். 2:38). ஒருவன் இரட்சிக்கப் படுகிறான் என்பதைக் கூறும் மாற்று வழி இது. (மாற்கு 16:16). அவன் மீண்டும் பிறந்திருக்கிறான் (யோவான் 3:5). ஒருவனுடைய பாவங்கள் அனைத்தும் கழுவப்பட்டிருக்கின்றன என்பதும், இப்போது அவன் ஒரு புதிய மனிதனாக; வாழ்வை மீண்டும் புதிதாகத் தொடங்குத் தயாராகிவிட்டான் என்பதும் எவ்வளவு ஆச்சியமான காரியமாக இருக்கிறது.

2. நற்செய்தியின் வழியாக ஒருவன் கிறிஸ்துவுக்குள் வருகிறான். கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள்ளாக ஞானஸ்நானம் பெற்ற நாமனைவரும் அவருடைய மரணத்துக்குள்ளாக ஞானஸ்நானம் பெற்றதை அறியாமலிருக்கிறீர்களா? (ரோமர் 6:3). “நீங்களெல்லாரும் கிறிஸ்து இயேசுவைப் பற்றும் விசுவாசத்தினால் தேவனுடைய புத்திரராயிருக்கிறீர்களே. ஏனெனில், உங்களில் கிறிஸ்துவுக்குள்ளாக ஞானஸ்நானம் பெற்றவர்கள் எத்தனை பேரோ, அத்தனை பேரும் கிறிஸ்துவைத் தரித்துக் கொண்டார்களே (கலா 3:26,27). இப்படியிருக்க, ஒருவன் கிறிஸ்துவுக்குள்ளிருந்தால் புதுச் சிருஷ்டியாயிருக்கிறான்; பழையவைகள் ஒழிந்து போயின, எல்லாம் புதிதாயின. (2கொரி. 5:17). நாம் கிறிஸ்துவுக்குள் இருப்பதால், கர்த்தருக்குச் சொந்தமான மக்களுக்காக அவர் ஒதுக்கி வைத்துள்ள ஆவிக்குரிய ஆசீர்வாதங்கள் அனைத்திற்கும் நாம் பாத்தியப்பட்டவர்களாகிறோம்.

3. நற்செய்திக்குக் கீழ்ப்படிவதின் மூலம், கிறிஸ்துவின் சர்ரம் அல்லது சபையில் நாம் பிரவேசித்தோம். கிறிஸ்துவின் சர்ரத்தைப் பற்றி 1கொரிந்தியர் 12ம் அதிகாரத்தில் அப்போஸ்தலர் பவுல் நீண்ட ஒரு விளக்கம் தருகிறார்.

சந்தேகமின்றி, சர்ரமென்பது சபை என்று நிச்சயமாக நமக்குச் சொல்லப்பட்டி ருக்கிறது. (கொலோ. 1:18; எபே. 1:22,23). பின்னர், திருமுழுக்கு என்னும் செயல் மூலமாக நாம் சர்ரத்திற்குள் அல்லது சபைக்குள் பிரவேசிக்கிறோம் என்பதாக அவர் விளக்குகிறார். “நாம் யூதராயினும், கிரேக்கராயினும், அடிமைகளாயினும், சுயாதீனராயினும் எல்லாரும் ஒரே ஆவிக்குள்ளாகவே தாகந்தீர்க்கப்பட்டோம்”. (1கொரி. 12:13) உலக முழுவதிலும் சபை தான் மிகப்பெரிய ஸ்தாபனம். அதை யாரும் அழிக்க இயலாது; மாறாக அது என்றென்றும் நிலைத்து நிற்கும். இப்படிப்பட்ட ஒரு சர்ரத்தின் அவயவமாக, கர்த்தரின் சபையில் அங்கத்தினர்களாக, இருப்பதில் எவ்வளவு ஆச்சியப்பட வேண்டும்.

4. நாம் இப்போது தேவனுடைய பிள்ளைகள், எனவே நாம் கிறிஸ்தவர்கள். “ஒருவன் கிறிஸ்தவனாயிருப்பதினால் பாடுபட்டால் வெட்கப்படாமலிருந்து, அதினிமித்தம் தேவனை மகிழமைப்படுத்தக்கடவன்” (1பேதுரு 4:16) ஏன்? ஏனென்றால் கிறிஸ்துவின் நாமத்தாலே இரட்சிப்பு உண்டு. “அவராலேயன்றி வேறொருவராலும் இரட்சிப்பு இல்லை; நாம் இரட்சிக்கப்படும்படிக்கு வானத்தின் கீழேங்கும், மனிதர்களுக்குள்ளே அவருடைய நாமமேயல்லாமல் வேறொரு நாமம் கட்டளையிடப்படவும் இல்லை”. (அப். 4:12). அதைப் பற்றி சிறிது சிந்தித்துப் பாருங்கள்! கிறிஸ்துவை விசுவாசிப்பதிலும், அவருடைய உபதேசத்திற்குக் கீழ்ப்படி வதிலும், அவருடைய நாமத்தை நாம் தரித்துக் கொள்ள அனுமதிப்பதின் மூலம் நம்மை அவர் கொரவப்படுத்துகிறார். இது ஒரு மிகப்பெரிய ஆசீர்வாதமாகும்.

5. கிறிஸ்தவர்களாகிய நாம் கர்த்தரை தொழுது கொள்ளும் நிலையில் இருக்கிறோம். “உண்மையையாய்த் தொழுது கொள்ளுகிறவர்கள் பிதாவை ஆவியோடும், உண்மையோடும் தொழுதுகொள்ளுங் காலம் வரும், அது இப்பொழுதே வந்திருக்கிறது; தம்மைத் தொழுது கொள்ளுகிறவர்கள் இப்படிப்பட்டவர்களாயிருக்கும்படி பிதாவானவர் விரும்புகிறார். தேவன் ஆவியாயிருக்கிறார், அவரைத் தொழுது கொள்ளுகிறவர்கள் ஆவியோடும் உண்மையோடும் அவரைத் தொழுது கொள்ள வேண்டும் என்றார்” (யோவான் 4:23,24). நாம் கூடி வருவதை விட்டு விடாதிருக்க நாம் எச்சரிக்கைகூட செய்யப்படுகிறோம். “சபை கூடி வருத்தலைச் சிலர் விட்டு விடுகிறது போல நாமும் விட்டுவிடாமல், ஒருவருக்கொருவர் புத்தி சொல்லக் கடவோம்; நாளானது சமீபத்து வருகிறதை எவ்வளவாய்ப் பார்க்கிறீர்களோ அவ்வளவாய்ப் புத்தி சொல்ல வேண்டும்” (எபி. 10:25). வாரத்தின் முதல்

நான் தோறும் கர்த்தரை தொழுது கொள்ள, கர்த்தரின் மக்களோடு சந்திக்கும் வாய்ப்பு நமக்கு எவ்வளவு மகத்தான் சலுகையும், கனமுமாக இருக்கிறது. அதை ஒரு பொறுப்பாகவோ, அல்லது கடமையாகவோ நாம் எடுத்துக் கொள்ளாமல், நமக்கு அளிக்கப்பட்ட ஒரு சலுகையாக எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். நமது மதிப்பிற்குரிய விருந்தாளியாக இருப்பதாக கர்த்தரே வாக்களித்திருக்கிறார். நிச்சயமாக அவரை நாம் ஏமாற்றத்திற்குள்ளாக்கக் கூடாது. ஏனெனில் அவர் தாமே, “இரண்டு பேராவது மூன்று பேராவது என் நாமத்தினாலே எங்கே கூடியிருக்கிறார்களோ அங்கே அவர்கள் நடுவிலே இருக்கிறேன் என்றார்” (மத்தேயு 18:20).

6. அடுத்து, ஜக்கியத்தில் ஆசீர்வாதமுள்ளது. “அவர்கள் அப்போஸ் தலருடைய உபதேசத்திலும் அந்நியோந்நியத்திலும், அப்பம் பிட்குதலிலும், ஜெபம் பண்ணுதலிலும் உறுதியாத் தரித்திருந்தார்கள்” (அப். 2:42). நமது கிறிஸ்தவ சகோதரர்கள் நமக்கு அளிக்கும் உதவியும், ஊக்கமும் கிறிஸ்தவர் களாகிய நமக்குத் தேவை. வாரந்தோறும் கூடி வருவதின் மூலமாகவும், ஆராதனை மூலமாகவும், பணி மூலமாகவும் கிடைத்திடும் ஜக்கியமே ஒரு பெரிய ஆசீர்வாதமாகும்.

7. ஜெபம் செய்யும் சலுகை நமக்கு உள்ளது. தேவன் எல்லாருடைய ஜெபங்களையும் கேட்பதில்லை. “பாவிகளுக்குத் தேவன் செவி கொடுக்கிற தில்லையென்று அறிந்திருக்கிறோம். ஒருவன் தேவ பக்தியுள்ளவனாயிருந்து அவருக்குச் சித்தமானதைச் செய்தால் அவனுக்குச் செவி கொடுப்பார்”, (யோவான் 9:31). வேறு விதமாகக் கூறின், தேவனை தனது பிதாவாக ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடிய, தேவனுடைய பிள்ளைக்காக ஜெபம் ஒதுக்கி வைக்கப் பட்டிருக்கிறது என்ற போதிலும், அவனுடைய ஜெபம் கேட்கப்படவும், வேண்டுகோள் நிறைவேற்றப்படவும், தேவனுடைய விருப்பத்திற் கேற்றபடியே அவனது ஜெபம் அமைய வேண்டும். “நாம் எதையாகிலும் அவருடைய சித்தத்தின்படி கேட்டால், அவர் நமக்குச் செவிகொடுக்கிறார் என்பதே அவரைப் பற்றி நாம் கொண்டிருக்கிற தெரியம்”, (1யோவான் 5:14). தொடர்ந்து எபிரெய எழுத்தர் கூறுகிறார்; “ஆதலால் நாம் இருக்கத்தைப் பெறவும், ஏற்ற சமயத்தில் சகாயஞ் செய்யுங் கிருபையை அடையவும், தெரியமாய்க் கிருபாசனத் தண்டையிலே சேகரக் கடவோம்”, (எபி. 4:16). ஜெபத்தின் மகத்தான் ஆசீர்வாதத்தைப் பற்றி இங்கு அவர் கூறுகிறார். தேவையில்லாத போதிலும், பிரச்சினை அல்லது வேறு எதுவாக இருப்பினும் காத்தரிடம் நாம் ஜெபம் செய்ய வேண்டும்; அவருடைய பிள்ளைகளாகிய நாம் அவற்றை அவரிடம் எடுத்துச் செல்ல முடியும், அவரோடு நாம் பேசக் கூடும், அவர் நம் பேரில் இரக்கப்பட்டு, புரிந்து கொண்டு, நமது வேண்டுகோள்களை நிறைவேற்றுவார் என்பதில் நாம் அவருக்கு எவ்வளவு நன்றியுள்ளவர்களாக இருக்க வேண்டும்.

8. கர்த்தரின் பந்தியில், வாரத்தின் முதல் நாள்தோறும் நாம் பங்கு பெறும் போது, அவரை நினைவு கூறும் கௌரவத்தை நாம் அடைகிறோம். இது பற்றி பவுல் கூறும் போது, “நாம் ஆசீர்வதிக்கிற ஆசீர்வாதத்தின் பாத்திரம் கிறிஸ்துவினுடைய இரத்தத்தின் ஜக்கியமாயிருக்கிறதல்லவா?” (1கொரி. 10:16). நமக்காக மரித்தவருக்காக அவருடைய சர்த்தையும் அவருடைய இரத்தத்தையும் நினைவு கூர்ந்து நாம் மரியாதை செலுத்துவது உண்மை யிலையே மிகப் பெரிய ஆவிக்குரிய ஒரு ஆசீர்வாதமாகும். இதனால் நாம் வலிமையுடையவர்களாக்கப்படுகிறோம்.

9. கிறிஸ்துவின் நற்செய்திக்குக் கீழ்ப்படிந்து பரிசுத்த ஆவியானவரின் கனிகளை நாம் பெற்றிருக்கிறோம். அப். 2:38ம் வசனத்தை மீண்டும் குறிப்பிடும் போது, மனந்திரும்புதலாலும், திருமுழுக்காலும் நமது பாவங்களுக்கு நாம் மன்னிப்பு அடைந்து, பரிசுத்த ஆவியின் கனிகளையும் அடைகிறோம் என்று பேதுரு கூறுகிறார். தேவன், கிறிஸ்து, பரிசுத்த ஆவி நம்மில் வாழ்வது ஈடு இணையற்ற ஒரு ஆசீர்வாதம். இதை விட பெரிய கெளாவாம் நமக்கு ஏது?

10. கர்த்தருக்காக வாழவும், இந்த பூமியில் அவருடைய பிரதிநிதியாக செயல்படவும் கூடிய ஆசீர்வாதத்தை நாம் அடைகிறோம். “வாரத்தையினாலாவது கிரியையினாலாவது, நீங்கள் எதைச் செய்தாலும், அதையெல்லாம் கர்த்தராகிய இயேகவின் நாமத்தினாலே செய்து அவர் முன்னிலையாகப் பிதாவாகிய தேவனை ஸ்தோத்தரியுங்கள்”. (கொலோ. 3:17), “முதலாவது தேவனுடைய ராஜ்யத்தையும் அவருடைய நீதியையும் தேடுங்கள். அப்பொழுது இவைகளெல்லாம் உங்களுக்குக் கூடக் கொடுக்கப்படும்”. (மத்தேயு 6:33), என கிறிஸ்துவே கூறினார்.

11. கர்த்தர் நம்மோடு எப்போதும் இருக்கிறார் என்பதை அறிந்து கொள்ளுவதிலும், கர்த்தரின் வழியை பிறருக்கு நாம் கற்றுக் கொடுக்கப் பதிலும் மகிழ்ச்சி அடைகிறோம், பிறருக்கு, என் இந்த உலக மக்கள் அனைவருக்கும் கூட, சுத்தியத்தைக் கற்றுக் கொடுக்கவும், கிறிஸ்துவுக்குள் அவர்களை மனந்திருப்புவதையும் விட மேலான ஆசீர்வாதமாக நாம் அவர்களுக்கு இருக்க முடியுமா? அதுமட்டுமல்ல கர்த்தரின் சித்தத்தை நிறைவேற்றும் போது, இப்பொழுதும் எப்பொழுதும் அவர் நம்மோடு இருப்பதாக வாக்களித்திருப்பது எவ்வளவு உற்சாகமாக இருக்கிறது? அவர் கூறுவதைக் கேள்வங்கள். “ஆகையால், நீங்கள் புறப்பட்டுப்போய், சகல ஜாதிகளையும் சீஷராக்கி, பிதா குமாரன் பரிசுத்த ஆவியின் நாமத்தில் அவர்களுக்கு ஞானஸ்நானம் கொடுத்து, நான் உங்களுக்குக் கட்டளையிட்ட யாவையும் அவர்கள் கைக்கொள்ளும்படி அவர்களுக்கு உபதேசம் பண்ணுங்கள். இதோ, உலகத்தின் முடிவு பரியந்தம் சகல நாட்களிலும் நான் உங்களுடனே கூட இருக்கிறேன் என்றார்”. (மத். 28:19,20).

12. இறுதியாக, கர்த்தருடைய கட்டளைகளின்படி நடந்து அவருக்கு விசுவாசமுள்ளவர்களாக தொடர்ந்து வாழ்ந்தால், நமக்கு ஒரு ஜீவ கிரீடத்தை அல்லது நித்திய ஜீவனை தருவதாக கர்த்தர் வாக்களித்திருக்கிறார். “ஜீவ விருட்சத்தின் மேல் அதிகாரமுள்ளவர்களாவதற்கும் வாசல்கள் வழியாய் நகரத்திற்குள் பிரவேசிப்பதற்கும் அவருடைய கற்பனைகளின்படி செய்கிற வர்கள் பாக்கியவான்கள்” (வெளி. 22:14). நீ மரண பரியந்தம் உண்மையாயிரு. அப்பொழுது ஜீவகிரீடத்தை உனக்குத் தருவேன் (வெளி. 2:10).

கர்த்தர் தமது சொந்த பிள்ளைகளுக்காகக் கவலைப்படுவதில்லை யென யார் சொன்னது? கிறிஸ்தவ வாழ்க்கை, மகிழ்ச்சியற்ற வாழ்க்கை என்று சொன்னது யார்? கிறிஸ்தவ வாழ்க்கை, கொடுப்பதற்கு எதையும் வைத்திருக்கவில்லை என கூறுவது யார்? கிறிஸ்தவன் எதிர்பார்க்க எதுவும் இல்லை என்று சொன்னது யார்? கிறிஸ்தவ வாழ்க்கையானது ஒரு மனிதன் வாழுக்கடிய மிகச் சிறந்ததும், மிக பயனளிக்கத்தக்கதுமார்ன ஒரு வாழ்க்கை ஆகும். இப்படியாக, ஒருவன் தனது பாவங்களிலிருந்து விடுதலை அடைகிறான். நல்லதும், சமாதானமும் ஆன ஒரு வாழ்க்கை வாழ்கிறான். வாழ்வுக்கு ஏற்ற சகலத்தையும் பெறுகிறான்; அவனுக்கு சிறந்த எதிர்பார்ப்பு உண்டு பொருளாதாரத்திலும், ஆவிக்குரிய காரியத்திலும் அவன் ஆசீர்வதிக் கப்பட்டவனாக இருக்கிறான். நற்செய்திக்கு அவன் கீழ்ப்படியும் போது இவை அனைத்தும் அவனுக்குக் கிடைக்கத் தொடங்குகிறது. உண்மையில், இதுவே பின்னர் அவனுடைய வாழ்வின் தொடக்கமாக இருக்கிறது. அளவற்ற ஆசீர்வாதங்களின் ஆரம்பமாக இது அமைகிறது.

J.C. சோட்.

ஆசீர்வாதமுள்ள கிறிஸ்தவனாக மாறுவது எப்படி?

இரட்சிப்பின் படிகள்

1. கேள்விப்படுதல் - [ரோமர் 10:17]
2. விசுவாசித்தல் - [மாற்கு 16:16]
3. மனந்திரும்புதல் - [அப். 2:38]
4. அறிக்கையிடுதல் - [ரோமர் 10:9,10]
5. ஞானஸ்நானம் - [அப். 22:16]

சுரித்திரத்தின் ஒவ்வொரு காலகட்டத்திலும் தோன்றி சாதனை படைக்கும் அசாதாரண மக்களை, சமுதாயம் போற்றத் தவறுவதில்லை. எஸ்தர் என்ற பெண்மணி அவ்வாறு போற்றத் தகுந்த சாதனையாளர்களில் ஒருவர்.

அக்காலத்தில் புகழ்பெற்ற பார்சீகநாட்டின் பட்டத்து அரசியாக அவள் உயர்த்தப்படுவதற்கு முன்னர், எஸ்தர் குறைந்தது நான்கு பெரிய சோதனைகளை சந்திக்க வேண்டிய நிலையில் இருந்தாள்.

சிறு பிராயத்திலேயே தனது பெற்றோரை இழந்தது எஸ்தரின் முதல் தூர் அதிஷ்டம். பெற்றோரின் அன்பிலும், அரவணைப்பிலும் வளர வேண்டிய இளந்தளிர், அனாதை என்ற முத்திரை குத்தப்பட்டு வாழ்நாள் முழுவதும் துன்பங்களைச் சந்திக்க வேண்டிய குழந்தை ஒரு பெண்ணுக்கு ஏற்படுவது எவ்வளவு கொடுமை என்று நினைத்துப்பாருங்கள். மொர் தொய் என்ற தனது ஒன்றுவிட்ட சகோதரனின் அன்பில் வளர்ந்து வந்த போதிலும், அருமைப் பெற்றோரின் பாதுகாப்பில் சொந்த வீட்டில் வளரும் மகிழ்ச்சிக்கு அது ஈடாகுமா?

அடுத்து, அவள் வளர்ந்து வந்த குழந்தை தேவனை ஏற்றுக் கொள்ளாத அஞ்ஞானிகள் மத்தியில் என்பது அடுத்ததுர் அதிர்ஷ்டம், எஸ்தர் அந்த பார்சீக நாட்டிற்குப் போக வேண்டிய சந்தர்ப்பமே ரூகிரமானது. அவருடைய முதாதையர்கள் மெய் தேவனை மறந்து விக்கிர ஆராதனைக்குப் போனதின் விளைவாக, தேவன் பாபிலோனியர்களைக் கொண்டு, அவர்கள் நாடாகிய யூதேயாவின் மீது நியாயத் தீர்ப்பு வழங்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டது. பின்னர், ஒரு கால கட்டத்தில் அந்த பாபிலோனியர்களே பார்சீகத்தின் ஆளுகைக்குட்பட வேண்டிய நிலை உருவானது.

ஆமான் என்னும் கொடிய மந்திரியினுடைய தீவினையான திட்டம் ஒன்றுக்கு, அரசன் அகாஸ்வேரு அளித்த ஒப்புதலின் மூலமாக பார்சீகநாட்டுச் சூழ்நிலையில் எஸ்தருடைய அவல வாழ்வு பற்றி நாம் ஒருவாறு ஊகிக்க முடிகிறது. யூத சமுதாயத்தை முழுவதுமாக அழித்திட ஆமான் வகுத்த சுதீத் திட்டத்தின் விளைகளைப் பற்றியோ அது யாரை பாதிக்கும் என்பதைப் பற்றியோ அகாஸ்வேரு எவ்விதப் பத்தடமோ, தயக்கமோ இன்றிக் கீழ்க்கண்டவாறு உத்திரவிடுகிறான்.

“.....அந்த ஜனத்துக்கு (யதருக்கு) உன்னிஷ்டப்படி செய்யலாம்” (எஸ். 3:11) இந்த உத்தரவின் விளைவாக “....சிறியோர், பெரியோர், குழந்தைகள், பெண்கள் ஆகிய சகல யூதரையும் அழித்துக் கொண்டு நிர்மலமாகவும் அவர்களைக் கொள்ளையிடவும்” (எஸ்தர் 3:15) அரசனின் ஆணைக்குட்பட்டநூற்று இருபத்தேமுநாடுகளுக்கும் ஆணைகள் பறந்தன. அதன் பின்னர் “அரசனும், ஆமானும் குடிக்கும்படி உட்கார்ந்தார்கள்” (எஸ்தர் 3:15) மூன்றாவதாக, முறையான குடும்ப வாழ்க்கை எஸ்தருக்கு மறுக்கப்

பட்டிருந்தது, திருமணம், குடும்பம், சொந்த வீடு என்பவை ஒவ்வொரு பெண்ணின் குறிப்பாக யூதப் பெண்ணின் இலட்சியமாகும். இவ்வாறான ஒரு இன்ப வாழ்க்கையை தானும் அடைய வேண்டும் என்று எஸ்தர் விரும்பி யிருந்தால் அதில் தவறு ஒன்றும் இல்லை. ஆனால், எஸ்தருக்குக் கிட்டிய வாழ்வோ ஒரு அரசனின் அந்தப்பறு அழகிகளில் ஒருத்தி என்ற நிலை தான். அக்கால அஞ்ஞான சமுதாய அமைப்பில் தனது விருப்பத்திற்கு மாறாக ஒரு பெண் அரசனுடைய ஆசைநாயகிகளில் ஒருத்தியாகி வாழ்வது சமுதாயம் அங்கீகரிக்கும் தீமைகளில் ஒன்று. அதையும் பொறுமையோடு சகித்துக் கொண்டு தன் கற்பைக் காத்து வந்தாள். அரசியாக உயர்த்தப்பட்டநிலையில் மொர்தெகாயிடம் “நான் இந்த முப்பது நாளாவும் அரசனிடத்தில் வரவழைக்கப்படவில்லை”. (எஸ்தர். 4:11) என ஒருமுறை எஸ்தர் கூறுவதால் அதை உறுதி செய்ய முடியும்.

நான்காவதாக, அவள் ஒரு அஞ்ஞான அரசனிடம் தன் இளமையை பலி கொடுக்க வேண்டிய கட்டாயத்தில் இருந்தாள். எஸ்தரைப் போன்ற இளம் பெண்ணுக்கு தன் தற்பு மிகவும் போற்றிப் பாதுகாக்க வேண்டிய பொக்கிஷமாகும். அவள் விரும்பும் கணவனை அடையும் வரை, தனது உயிருக்கு மேலாக மதிக்க வேண்டியது தனது கற்பு என அவள் உணர்ந்திருந்தாள். ஆனால், அவருடைய உணர்ச்சிகளுக்கு முற்றிலும் மாறாக, அவளுடைய உள்ளுணர்வுகளைப் பற்றிச் சிறிதும் கவலைப்படாமல் அகாஸ்வேரு என்ற அந்த அரசனை அவள் முன்பின் பார்த்ததும் இல்லை. அவனை விரும்பியதும் இல்லை. அவன் பேரில் எவ்வித அபிப் பிராயத்தையும் உருவாக்கிக் கொள்ளவும் இல்லை.

இவ்வாறான குழ்நிலைகளைக் கடந்து வந்த ஒரு பெண்ணிடமிருந்து எவ்விதமான குணங்களை எதிர்பார்க்க முடியும்? கசப்பான உணர்வுகளின் விளைவாக உலகத்தின் பேரில் ஏற்படும் வெறுப்பு, கோபம், வாழ்வில் ஏமாற்றம்; எந்தக் காரியத்திலும், எந்த மனிதன் பேரிலும் குற்றம் காணும் இயல்பு, காரணமில்லாத ஏரிக்கல் இவைகளைத் தானே. ஆனால், அவள் வாழ்வில் சற்றும் எதிர்பாராத திடீர் திருப்பங்கள் ஏற்படுகின்றன.

உலகிலேயே மிகவும் வலிமை மிகுந்த நாட்டின் பட்டத்து அரசி யானாள். ஆமானின் மரணத்திற்குப் பின் அவனுடைய எல்லா சம்பத்துகளும் அவளுக்கு அளிக்கப்பட்டன. (எஸ்தர். 8:1) மனிதன் எப்போதும் போராட வேண்டிய, உலகின் பெரு அழிவு சக்திகளான பதவி, பெரும் பணம், உலகப் புகழ் இவற்றோடு எஸ்தர் தினமும் வாழ்ந்து வந்தாள். இவ்வித சக்திகளால் அழிவுற்ற எண்ணற்ற நபர்களின் கணக்கை நித்தியம் தான் வெளிப்படுத்தும்.

மேற்சொன்ன குழ்நிலையில் உருவான ஒரு தனி நபரிடமிருந்து நாம் எவ்வித குணங்களை எதிர்பார்க்க முடியும்? தற்பெருமை, முகஸ்துதி, எவரையும் துச்சமாக மதிக்கும் கார்வம் ஆகியவைகளைத் தானே. ஆனால், இவற்றிற்கெல்லாம் மாறுபட்ட குணநலன்களைப் பெற்றிருந்தாள் எஸ்தர். அவளுடைய சிறந்த குணநலன்களைப் பாருங்கள். முதலில் மரியாதையும், பணிவும் அவளது சிறப்புக் குணங்களாக இருந்தன. நாடு முழுவதிலுமிருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அழகிய பெண்கள் குசான் அரண்மனையில் குழுமி யிருக்க, அவர்களிலிருந்து பாரசீக சாம்ராஜ்யத்தின் பட்டத்து இளவரசியாக ஒரு பெண்ணை ஆகாஸ்வேரு தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும். இந்த அழகிய

பெண்களில் பலர் சமுதாயத்தின்மேல் தட்டிலிருந்து இதற்காகவே தயார் செய்து கொண்டு வரப்பட்டார்கள். வசதி படைத்த குடும்பங்களில் சீராட்டிப் பாராட்டி வளர்க்கப்பட்டவர்கள். பெரும்பாலும் இத்தகைய பெண்கள் மானத்தைப் பற்றி கவலைப்படாதவர்களாயும், மற்றவர்களை ஆட்டிப் படைக்கும் எண்ணமுள்ளவர்களாயும், கர்வம் பிடித்தவர்களாயும் தங்களின் ஆட்மபரத் தேவைகளை அதிகப்படுத்திக் கொண்டவர்களாகவுமே இருப்பார்.

அரசன் அகாஸ்வேருவினிடத்தில் பிரவேசிக்க அவளவஞ்சுடைய முறை வருகிற போது, “அவள் தனக்கு வேண்டும் என்று கேட்பவை யெல்லாம் அவளுக்குக் கொடுக்கப்படும்” (எஸ்தர். 2:13). ஆனால் எஸ்தருடைய முறை வந்த போதோ “.... அவள் பெண்களைக் காவல் பண்ணுகிற, அரசனின் பிரதானியாகிய யேகாய் நியமித்த காரியமே யல்லாமல் வேற்றான்றும் கேட்க வில்லை” (எஸ்தர். 2:15). ஆட்மபரப் பொருட்கள் மீது நம்பிக்கை வைக்காமல் ஆண்டவஞ்சுடைய கிருபையின் மேல் விகவாசம் உள்ளவளாக இருந்தாள்.

எஸ்தர் மிகவும் அழகிய தோற்றமுடை பெண். எனவே, “எஸ்தருக்கு தன்னைக் காண்கிற எல்லார் கண்களிலும் தயை கிடைத்தது (எஸ்தர். 2:15). அத்துடன் தேவனுடைய தயவும் அவளுக்குக் கிடைத்தது என்பதில் சந்தேகமில்லை. அரசன் அகாஸ்வேரு எல்லாப் பெண்களையும் விட எஸ்தர் பேரில் அதிக அன்பு செலுத்தினான். அவளைப் பட்டத்து ராணியாக்கினான்.

எஸ்தர் தனது நற்பண்புகளாகிய மரியாதையையும், கீழ்ப்படிதலையும் ஒருபோதும் கைவிடவேயில்லை. அவளுடைய சிரசை அரச கீரிடம் அலங்கரித்த பின்னர் கூட, எஸ்தர் மொர்தெகாயிடம் வளர்ந்தபோது அவன் சொற்கேட்டு நடந்தது போல, இப்போதும் அவன் சொற்கேட்டு பணிவோடும், பாசத்தோடும் கீழ்ப்படிந்து நடந்தாள். (எஸ் 2:20). எஸ்தர் இப்போது வலிமை மிகக் பார்சீக சாம்ராஜ்யத்தின் பட்டத்து ராணி. அதிகார பலம் படைத்துவள் பணமும், புகழும் அவன் காலாடியில், மொர்தெகாயை மறந்து போவதோ அல்லது அவனைப் புறக்கணிப்பதோ அவளுக்கு மிகவும் சுலபம். அதைத்தான் அநேகர் செய்வர். ஆனால் எஸ்தர் அவ்வாறு செய்யவில்லை.

தன் இன மக்களுக்காக தன் உயிரையே அரப்பணிக்கவும் தயாராக இருந்தான் எஸ்தர். மொர்தெகாயிடம் இப்படியாகச் சொல்லச் சொல்லுகிறாள். “நீர் போய், குசானில் இருக்கிற யூதரையெல்லாம் கூடிவரச் செய்து, மூன்று நாள் அல்லும், பகலும், புசியாமலும், குடியாமலுமிருந்து, எனக்காக உபவாசம் பண்ணுங்கள். நானும் என தாதியரும் உபவாசம் பண்ணுவோம்; இவ்விதமாகச் சட்டத்தை மீறி, ராஜாவினிடத்தில் பிரவேசிப்பேன். நான் செத்தாலும் சாகிறேன் என்று சொல்லச் சொன்னாள்.” (எஸ். 4:16).

இதற்காக, தனனுடைய அதிகாரம், பதவி, பணம், புகழ் இவற்றையெல்லாம் மட்டுமல்ல தன் உயிரையே இழக்கத் தயாராக இருந்தாள். ஒருவன் தனக்கு ஏற்பட்ட பலவித இழப்புகளையெல்லாம் தாங்கிக் கொண்டு ஒரு அஞ்சான குழ்நிலையிலிருந்து உயர்ந்து, அதிகப்பட்ச துன்பங்களையும் தாண்டி உலகிற்கு ஆசீர்வாதமாக இருக்க முடியும், என்பதை எஸ்தரின் வாழ்க்கை நமக்கு நிருபித்துக் காட்டுகிறது. இந்த எஸ்தர் போல நாம் ஒவ்வொருவரும் வாழ நாம் தயாரா?

கௌஸர்.

எங்களுக்கு என்ன கிடைக்கும்

பிரியமான வாலிப நெஞ்சங்களே! கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் நாமத்தில் உங்களை வாழ்த்துகிறேன். மறுபடியும் உங்களை இந்தக் கட்டுரை வாயிலாக சந்திப்பதில் பெருமகிழ்ச்சியடைகிறேன். இன்றைய நாட்களில் வாலிபர்களில் பெரும்பாலானோர் எந்த ஒரு காரியத்தையும் ஆதாயத் திற்காக செய்கிறவர்களாக இருக்கின்றனர். மற்றவர்களுக்கு சேவை செய்யும் மனப்பான்மை குறைந்துவிட்டது, சுயநலம் பெருகிவிட்டது. கர்த்தருக்கு ஊழியம் செய்ய வாருங்கள் என்று அழைப்பு விடுக்கும் போது அநேக வாலிபர்கள் கேட்கும் கேள்வி எங்களுக்கு என்ன கிடைக்கும்? என்பதே. இந்தியாவில் கிறிஸ்தவ மார்க்கத்தைப் பற்றி ஒரு கருத்து நிலவுகிறது. அதென்னவென்றால், கிறிஸ்தவ மார்க்கம் வெள்ளைக்காரர்களின் மார்க்கம், இந்தியாவில் உள்ளவர்கள் வெளிநாட்டிலிருந்து பணத்தைப் பெற்றுக் கொண்டு இந்த மார்க்கத்தைப் பரப்பி வருகின்றனர் என்பது. அது தவறான கருத்தாகும்.

உண்மையைச் சொல்லப்போனால் இயேசு கிறிஸ்து பிறந்த இடமும், அவர் ஊழியம் செய்த இடங்களும் நம்முடைய ஆசிய கண்டத்தைச் சேர்ந்தவைகளாகும். வெள்ளைக்காரர்கள் தேவனுடைய வார்த்தைகள் அடங்கிய வேதாகமத்தை விசுவாசிக்கிறார்கள், அதில் தேவன் என்ன சொல்லியிருக்கிறாரோ அதன்படி செய்கிறார்கள். ஊழியம் செய்கிறவர்களை பொருளாதார உதவியால் தாங்க வேண்டும் என வேதாகமம் கூறுகிறது. அதற்குக் கீழ்ப்படிந்து இந்தியாவில் ஊழியங்கள் நடைபெறுவதற்கு அவர்கள் தேவனால் ஏவப்பட்டு உதவி செய்து வருகிறார்கள். ஆனால் இந்தியாவில் அநேகர் கிறிஸ்தவர்களானால் எங்களுக்கு என்ன ஆதாயம் கிடைக்கும்? எங்கள் பிள்ளைகளுக்கு வேலை வாய்ப்புகள் கிடைக்குமா? அல்லது ஏதேனும் சலுகைகள் கிடைக்குமா? என்று கேட்கிறார்கள். இயேசு கிறிஸ்து வோடு மூன்று வருடங்கள் இருந்து அவர் செய்த அற்புத அடையாளங்களை நேரில் கண்ட அப்போஸ்தலனாகிய பேதுருவே கூட ஒரு கட்டத்தில் “இதோ நாங்கள் எல்லாவற்றையும் விட்டு உம்மைப் பின்பற்றினோமே, எங்களுக்கு என்ன கிடைக்கும்” (மத்தேயு 19:27) என்று கேட்டான். இன்றும் இயேசுவைப் பின்பற்ற விரும்பும் அநேகர் கேட்கும் கேள்வி இதுவாகத்தான் இருக்கிறது. பேதுருவைப் பொறுத்தவரை அவரும், அவருடைய சகோதரனாகிய அந்திரேயாவும் முதலில் யோவான் ஸ்நானகனுடைய சீஷர்களாயிருந்தார்கள். பின்பு அந்திரேயாவின் செல்வாக்கினால் பேதுரு கிறிஸ்து

வினிடத்தில் கொண்டு செல்லப்பட்டார். அதிலிருந்தே இயேசுவின் பிரியமான சீஷனாகவும், ஊழியக்காரனாகவும் மாறிவிட்டார் (யோவான் 1:40-42).

பேதுரு கலிலேயாக் கடவில் மீன் பிடித்துக் கொண்டிருந்தபோது இயேசு பேதுருவைப்பார்த்து என் பின்னே வா, உன்னை மனுஷரைப் பிடிக்கிறவனாக்குவேன் என்று சொன்னார். உடனே, பேதுரு வலைகளை விட்டு அவருக்குப்பின் சென்றான் (மத்தேயு 4:19,20). பேதுருவினிடத்தில் ஏதோ ஒரு விசேஷதன்மையை இயேசுகண்டதால் தான் பேதுருவை அவர் ஊழியத்திற்கு அழைத்தார். அப்போஸ்தலர்களுடைய பட்டியல் எல்லா வற்றிலும் இவருடைய பெயரே முதலில் இடம் பெற்றிருக்கிறது மத்தேயு 10:4; மாற்கு 3:13-19; லூக்கா 6:12-16; அப்போஸ்தலருடைய நடபடிகள் 1:13). மற்ற ஒன்பது அப்போஸ்தலர்களைக் காட்டிலும் பேதுருவும், யாக்கோபும் யோவானும் இயேசு கிறிஸ்துவோடு நெருங்கிய தொடர்பு வைத்திருந்தனர். யல்ருவின் மகள் உயிரோடெழுந்த சம்பவ மாகட்டும், மறுரூப மலைக்காட்சியாகட்டும், கெத்செமனே தோட்ட வேதனை யூட்டும் காட்சியாகட்டும் பேதுரு அங்கே இருந்தார். நம்முடைய இரட்சகரின் வாழ்க்கையில் நடந்த சம்பவங்களில் பேதுரு முதன்மையான இடத்தைப் பிடித்தார். ஆயினும் பேதுரு சோதனையின்போது வீழ்ந்து அருமை இரட்சகரை மூன்று தரம் மறுதலித்தான் (லூக்கா 22:57-60). பேதுரு மறுதலித்த போது கர்த்தர் திரும்பி பேதுருவை நோக்கிப்பார்த்தார். கேவல் கூவுகிறதற்கு முன்னே நீ என்னை மூன்று தரம் மறுதலிப்பாய் என்று கர்த்தர் தன்னிடத்தில் சொன்ன வசனத்தை உடனே பேதுரு நினைவு கூர்ந்து வெளியே போய், மனங்கசந்து அழுதான் (லூக்கா 22:61,62).

இப்படியாக, பேதுரு மனங்கசந்து அழுது மனந்திரும்பின போது, மற்றிலுமாக தன்னுடைய பாவங்கள் மன்னிக்கப்பட்டு புதிய உற்சாகத்தைப் பெற்றான். பின்பு, அப்போஸ்தலர்களுடைய நடபடிகள் புத்தகத்தில் குறிப்பாக 2 ஆம் அதிகாரத்தில் நாம் பார்க்கும்போது உயிர்தெழுந்த கிறிஸ்துவின் சுவிசேஷத்தைப் பிரசங்கிக்கும் சிலாக்கியத்தைப் பெற்றான். ஒரே பிரசங்கத் திலேயே மூவாயிரம் பேர் இரட்சிக்கப்பட்டார்கள். பின்பு, புறஜாதிகளுக்கும் விசுவாசத்தின் கதவைத் திறக்கும் சிலாக்கியத்தையும் பெற்றான் (அப். 10:1-48).

சரி, இப்போது நாம் மத்தேயு 19:27 ஆம் வசனத்தில் பேதுரு இயேசுவை நோக்கி, இதோ நாங்கள் எல்லாவற்றையும் விட்டு உம்மைப் பின்பற்றினோமே எங்களுக்கு என்ன கிடைக்கும்? என்ற கேள்விக்கு கடந்து செல்வோம். இந்த கேள்வி இன்றைய நாட்களில் கிறிஸ்துவைப் பின்பற்ற வருபவர்களாலும், கிறிஸ்துவுக்கு ஊழியம் செய்ய வருபவர்களாலும் பெறும்பாலும் கேட்கப்படுகிறது. வாலிப் நெஞ்சங்களே; நாம் கிறிஸ்துவைப் பின்பற்றுவதால் நமக்குக் கிடைக்கும் நன்மைகள் விவையேறப் பெற்றவை.

I. கிறிஸ்துவைப் பின்பற்றுவதனால் சமாதானம் கிடைக்கும்

இன்று உலகெங்கும் சமாதானக் குறைச்சல் நிலவுகிறது. எங்கு பார்த்தாலும் சண்டைகள், போர், குண்டு வெடிப்புகள் என்று தான், நாம் கேள்விப்பொடுகிறோம். சில சமயங்களில் அவைகளை நாம் பார்க்கவும் நேரிடுகிறது. இதற்கெல்லாம் காரணம் மக்கள் கிறிஸ்துவின் சிந்தையை உடையவர்களாய் இல்லாதது தான். இயேசு சமாதானப் பிரபுவாயிருக்கிறார் (எசாயா 9:6). சமாதானம் பண்ணுகிறவர்கள் பாக்கியவான்கள், அவர்கள் தேவனுடைய புத்திரர் என்னப்பொடுவார்கள் என்று மலைப்பிரசங்கத்திலே சொல்லியிருக்கிறார் (மத்தேயு 5:9). நம்முடைய அருமை இரட்சகர் எதைச் செய்தாரோ அதையே உபதேசித்திருக்கிறார். எனவே, நாம் சமாதானம் பண்ணுகிறவர்களாயிருந்தால் நமக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற வாக்குத் தத்தம் நாம் தேவனுடைய புத்திரர் என்னப்பொடுவோம். வாலிப் நெஞ்சங்களே! இந்த பூமியிலே நாம தேவனுடைய பிள்ளைகள் என்று அழைக்கப்பொடுவதைக் காட்டிலும் பெருமையானது அல்லது மேலானதுனில்லை. கூடுமானால் உங்களாலானமட்டும் எல்லா மனுஷரோடும் சமாதானமாயிருங்கள் என்று பவுல் நமக்கு புத்திமதி சொல்கிறார் (ரோமர் 12:18). மேலும் (எசாயா 26:3)ல் பூரண சமாதானம் நமக்குக் கிடைக்கும். எனவே தான், நாம் தேவனை உறுதியாய்ப் பற்றிக் கொண்ட மனதையுடையவர்களாய் இருக்க வேண்டும். நாம் ஒன்றுக்குங் கவலைப்படாமல் எல்லாவற்றையுங் குறித்து விண்ணப்பங்களை தேவனுக்குத் தெரியப்போடுத்தும் போது, எல்லாப்புத்திக்கும் மேலான தேவ சமாதானம் நம்முடைய இருதயங்களையும், சிந்தைகளையும் கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள்ளாகக் காத்துக் கொள்ளும் (பிலிப்பியர் 4:6,7). எனவே, நாம் கிறிஸ்துவைப் பின்பற்றுவதால் இந்த உலகத்தின் துன்பங்கள் நம்மை நெருக்கினாலும் நாம் சமாதானமான ஜீவியத்தை ஜீவிக்கலாம். ஏனென்றால், இயேசு கிறிஸ்துவே நம்முடைய சமாதான காரணாயிருக்கிறார். (எபேசியர் 2:14).

II நாம் கிறிஸ்துவைப் பின்பற்றுவதால் பலள் கிடைக்கும்.

இந்த உலகத்தில் நாம் செய்யும் எந்த கிரியைக்கும் பிரதிபலன் உண்டு. “நாம் கிறிஸ்துவினிமித்ததம் நிந்திக்கப்பட்டு, துன்பப்பொடுத்தப்பட்டு; பலவித தீமையான மொழிகளையும் நம்பேரில் பொய்யாய்ச் சொல்வார்களானால் நாம் பாக்கியவான்களாயிருப்போம் பரலோகத்தில் நம் பலன் மிகுதியாயிருக்கும்” (மத்தேயு 1:11,12). ஒருவன் எனக்கு ஊழியஞ் செய்கிற வனானால் என்னைப் பின்பற்றக்கடவன். ஒருவன் எனக்கு ஊழியஞ் செய்தால் அவனைப் பிதாவானவர் கனம் பண்ணுவார் (யோவான் 12:26) என்று இயேசு கூறுகிறார். எனவே நாம் கிறிஸ்துவுக்காக சில மனிதர்களுடைய

இகழ்ச்சிக்கும் ஆளாகலாம். ஆனால் பிதாவானவர் நம்மை கனம் பண்ணுவார். இயேசுவைப் பின்பற்றுவதென்பது கடினமானதுதான். ஆகையால் தான், இயேசு, ஒருவன் என்னெனப் பின்பற்றி வரவிரும்பினால், அவன் தன்னைத் தான் வெறுத்து தன் சிலுவையை எடுத்துக் கொண்டு என்னை பின்பற்றக் கடவன் என்று சொன்னார். இங்கே சிலுவை என்பது பாடுகளைக் குறிக்கிறது. மேலும் இயேசுதன்னைப் பின்பற்றும்படியாரையும் வலியுறுத்தவில்லை ஒருவன் விரும்பினால் என்று சொல்கிறார். எனவே, நம்முடைய முழு விருப்பத் தோடும், முயற்சியோடும் அவரைப் பின்பற்றினால் அவருக்காக நாம் எதையாவது இழந்து போனால் இப்பொழுது இம்மையிலே, துன்பங்களோடே கூட நூற்றத்தனையாகவும் மறுமையிலே நித்தியஜீவனையும் அடைவோம் (மாற்கு 10:29,30). ஆகவே, கர்த்தருக்கு பிரியமாக ஊழியஞ் செய்வோம், இம்மைக்கான ஆசீர்வாதங் களையும், மறுமைக்கான ஆசீர்வாதங்களையும் பெறுவோம். கர்த்தர் தாமே அதற்கு உதவிச் செய்வாராக ஆமென!

பெண்ணி மார்ட்டின்

நாங்ம் நடப்பும்

1. கென்ய விமானம் விழுந்து நொறுங்கியதில் 15 இந்தியர் உடை 115 பேர் சாவு
3. சென்னையில் இவ்வருடம் வெய்யில் கொளுத்துகிறது.
4. குழ்போதையில் வாகனம் ஓட்டனால், ஒட மறுக்கும் கார் - புதிய கண்டுபிடிப்பு.
5. குற்றாலத்தில் ரூ. 88 லட்சம் செலவில் கூடுதல் வசதிகள். சுற்றுலா துறை அமைச்சர் சுரேஷ் ராஜன் அறிவிப்பு.
6. பின்லேடனைப் போல இருந்த ஆப்கன் ஆதிவாசி கைது.
7. அரசு கல்லூரி, பாலிடெக்னிக் மாணவர்களுக்கு இலவச பஸ் பாஸ்.
8. கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் மணக்குழியில் கடல் தொடர்ந்து கொந்தளிப்பு.
9. வங்க தேசத்திற்கு எதிரான ஒரு தின கிரிக்கெட் தொடரை இந்திய அணி கைப்பற்றியது.
10. விண்ணனில் 180 லட்சம் கி.மீ. தொலைவில் பூமியைப் போன்ற பெரிய கிரகம் கண்டுபிடிக்கப்பட்டு இருக்கிறதாக விஞ்ஞானிகள் அறிவிப்பு.

சிறுவர் பற்றி வில்லி மலரிலிருந்து ஒரு பாடம்

இயேசுவால் அதிகமாக நேசிக்கப்படும் அன்பான சின்னத் தம்பிகளே, தங்கைகளே! இப்பகுதியில் எழுதப்படும், சிறிய கட்டுரைகள் உங்களுக்கு உற்சாகம் தரக்கூடியதாய் இருக்கும் என்றும்புகிறேன்.

இம்மாதம் ஆங்கிலத்தில் லில்லி என்றும், தமிழில் அல்லி என்றும் சொல்லப்படும் மலர் பற்றிப் பார்க்கலாமா?

இயேசுக் கிறிஸ்து தன் அநேக பிரசங்கங்களை வெளிப்புற இடங்களில் (அதாவது காடு, மலைகளில்) செய்து கொண்டு வந்தார். அவர் ஓர் இடத்திலிருந்து மற்றொரு இடத்துக்கு போகும் பொழுது தனது சீஷர்களோடு பேசிக் கொண்டே செல்வது வழக்கம்.

சில சமயத்தில் அவர் போகும்பொழுது, ஏதாவது ஒரு திறந்த வெளியில் நிற்பார். அப்பொழுது, ஒரு கூட்ட ஜனங்கள் அவர் பேசுவதைக் கேட்க ஆவலோடு கூடி வருவார்கள். இயேசுக் கிறிஸ்து பிரசங்கம் பண்ணும் பொழுது தனது அருகில் ஏதாவது ஒரு பொருள் இருந்தால் அதைச் சுட்டிக் காட்டி, அதைப் பற்றி பேசுவது வழக்கம்.

இப்பொழுது நாம் பார்க்கும் செய்தி புகழ்பெற்ற மலைப் பிரசங்கத்தில் இடம் பெற்ற செய்தி. ஒரு சமயம், நான் முன்னேற கூறியபடி அவர் தன் அருகில் வகை வகையான காட்டுமலர்களை பார்த்தார். அப்பொழுது அவர், அருகே இருந்த ஜனங்களிடம் காட்டுமலர்கள் எப்படி வளருகிறது என்று கவனித்துப் பாருங்கள் என்று கூறினார். “உடைக்காகவும் நீங்கள் கவலைப் படுகிறதென்ன? காட்டு மலர்கள் எப்படி வளருகிறதென்று பாருங்கள். அவை கள் உழைக்கிறதுமில்லை, நூற்கிறதுமில்லை, என்றாலும் சாலொமோன் முதலாய் தன் சர்வ மகிமையிலும் அவைகளில் ஒன்றைப் போலாகிலும் உடுத்தியிருந்ததில்லை” என்றார் (மத. 6:28,29).

இயேசுவானவர் விவரிக்கும் அல்லிமலர் எப்படி இருந்ததென்று நாம் அறுதியிட்டுக் கூறமுடியாது. அவைகள் ஒருவேளை, “பாப்பி அனிமோன்” என்ற “பட்டர்கப்” என்ற குடும்பத்தை சேர்ந்த ஓர் இனமாக இருக்கலாம். இந்த பாப்பி அனிமோன் என்பது ஒரு பிரகாசமான அழகு வாய்ந்த ஒரு மலர். இவேனிற்காலங்களில் முதலில் செழித்து வளரும் நிலையை அடைவது இந்தப் பூக்களே.

சரி, இப்பொழுது அந்த கூட்டத்தில் நீங்களும் ஒருவர் என்று நினைத்துக் கொள்ளுங்கள். அப்பொழுது அந்த பெரிய போதகர், (இயேசு) உங்களை, (பூக்களை) பார்க்கச் சொல்கிறார். அவர் ஜனங்களைப் பார்த்து, அவைகள் எவ்வளவு அழகுள்ளது என்று கவனித்துப் பாருங்கள். மனிதனுடைய எந்த உதவியும் இல்லாமல் காட்டில் வளருகிறதைப் பாருங்கள்.

கானகத்திலிருந்தாலும் அவைகள் எதைக் குறித்தும் கவலைப் படுவதில்லை. தேவன் அவைகள் வளர தேவையானவற்றை கொடுத்து இருக்கிறார். இன்னுமாக, அவர் மழையையும், சூரிய ஓளியையும் அனுப்பி வைத்து, தனக்கு தேவையான உணவை தானே உண்டாக்கும் திறனை இந்த அழகிய பூக்களுக்கும் கொடுத்து இருக்கிறார். தேவன் அவைகளுக்கே இவற்றையெல்லாம் கொடுத்திருக்கும்பொழுது, நாம் ஏன் நம் அன்றாட வாழ்க்கை தேவைகளைப் பற்றிக் கவலைப்படத் வேண்டும்? தேவன் நம்மேல் அக்கறை கொண்டு இருக்கிறார். நமக்குத் தேவையானவைகளைத் தருவார்.

அவர்கள், தங்கள் அன்றாடத் தேவைகளுக்காக வருத்தப்படுவதை தேவன் விரும்பவில்லை. தங்கள் உடைகள் எவ்வளவு கந்தலாகவும், நிறம் மங்கினதாகவும் காணப்பட்டாலும் அதைப் பற்றி அவர்கள் கவலைப்படக் கூடாது என்று நினைத்தார். இயேசு, அவர்கள் புகழ் பெற்ற சாலொமோன் ராஜாவைப் போல, சிறந்தவைகளையே உடுத்த வேண்டும் என்ற சிந்தனை கொள்வது தேவையில்லை என்று எண்ணினார்.

இது இன்றைக்கு, நமக்கும் பொருந்தக்கூடியதாக இருக்கிறது. நாம் நாகர்களான உடைகளை அணிந்து கொண்டிருக்கும் சிலரை பார்க்கக்கூடும். எப்பொழுதும் புதிதாக ஒன்றை தனக்கென கொண்டிருக்கும் சில நண்பர்கள் நமக்கு இருக்கக்கூடும்.

அவர்களையெல்லாம் பார்த்து, நாம் அவர்களைப் போன்ற சிந்தையை பெற்றுக் கொள்வோமானால், நாம் யார் என்பதையும், எதற்காக இந்த பூமியில் இருக்கிறோம் என்பதையும், பட்டங்களைப் பறக்க விடுவது போல காற்றிலே விட்டுவிடுவோம். ஆகவே தான், நமது ஆண்டவர் அந்த மலைப்பிரசங்கத்தில் “முதலாவது தேவனுடைய ராஜ்யத்தையும் அவருடைய நீதியையும் தேடுங்கள், அப்பொழுது இவைகளெல்லாம் உங்களுக்குக் கூடக் கொடுக்கப்படும் என்று கூறியுள்ளார்” (மத். 6:33). ஆகவே, நம்முடைய வாழ்விலும் தேவனுக்கும் அவருடைய ராஜ்ஜியத்துக்கும் முதலிடம் கொடுத்து வாழ்வோம். அதன் மூலம், ஆசீர்வாதம் பெறுவோம்.

இம்மாதத்திற்கான மனப்பாட வசனம் : மத்தேயு 6:33.

தமிழில் : ஏபில் ரோஜர் நாயகம்.

விசுவாசத்தின் அடிப்படைகள்

கூடந்த மாதம் இயேசு ஸ்தாபித்த ஒன்றான மெய்சபையை அடையாளம் கண்டு கொள்வதற்கு தேவனுடைய மாதிரியின் இன்னொரு பகுதியைக் கண்டோம். அந்த மாதிரி பகுதி சபையின் ஆளுகை அமைப்பாகும். முதலாவது, நாம், கிறிஸ்து தம்முடைய சபைக்குத் தலையா யிருக்கிறார் என்பதைப் பற்றி தேவன் சொல்லியிருக்கிற வசனங்களைப் பார்த்தோம். அந்த உண்மையிலிருந்து கிறிஸ்துவின் சபைக்கு இந்த உலகில் எந்த ஒரு தலைமையகமும் இல்லை என்று முடிவுக்கு வரமுடியும். அது உண்மைதான். ஏனென்றால், தலையாகிய கிறிஸ்து பரலோகத்தில் இருக்கிறார்.

கிறிஸ்து தம்முடைய சபைக்கு தலையாயிருக்கிறார் என்ற உண்மையிலிருந்து நாம் முடிவுக்கு வரவேண்டிய இரண்டாவது காரியம் என்னவென்றால், கிறிஸ்துவின் சபைக்கு யாரும் தலையுமில்லை, அதாவது தனிப்பட்ட கிறிஸ்துவின் சபைகளை எந்த ஒரு “போப்போ”, “தலைவரே” ஆலோசனைச் சங்கமோ ஆளமுடியாது. எனவே மனிதர்களை தலையாகக் கொண்டிருக்கிற எந்த ஒரு சபையும் கிறிஸ்துவின் சபை அல்ல.

கிறிஸ்துவின் ஒன்றான மெய்சபையின் ஆளுகை அமைப்பைப் பற்றிய இரண்டாவது முக்கியமான கருத்தை நாம் பார்ப்போம்.

பரிசுத்த ஆவியானவர், ஒவ்வொரு கிறிஸ்துவின் சபையிலும் மூப்பர்கள் ஏற்படுத்தப்பட வேண்டும் என்று ஓருக்காவையும், பவுலையும் போதிக்கும்படி ஏவினார்.

அப்போஸ்தலருடைய நடபடிகள் 14:23யை நாம் வாசிக்கும்போது இந்த உண்மையை ஜாக்கிரதையாகக் கவனிக்க முடியும். அப்போஸ் தலனாகிய பவுலும், பர்னபாவும் சபைகள் ஸ்தாபிக்கப்பட்டு அநேக வருடங்களுக்குப் பின், ஒவ்வொரு சபையிலும் மூப்பர்களை ஏற்படுத்தினார்கள். ஒவ்வொரு சபையிலும், ஒன்றுக்கும் மேற்பட்ட மூப்பரை ஏற்படுத்தினார்கள் என்பதை கவனியுங்கள். நிச்சயமாகவே, தேவன் அப்பொழுது கூட எந்த கிறிஸ்துவின் சபை மீதும் ஒரு மனுஷன் அதிகாரம் செலுத்தக்கூடாது என்று உத்தேசித்திருந்தார்.

அப்படியென்றால், இங்கே ஒரு முக்கியமான கேள்வியிருக்கிறது. எந்த ஒரு கிறிஸ்துவின் சபை மீதும் எந்த ஒரு மனுஷனும் அதிகாரம் செலுத்தக் கூடாது என உத்தேசிக்கையில், சபையின் நடவடிக்கைகளை முறைப்படுத்துவதற்கு அல்லது பார்த்துக் கொள்வதற்கு ஒரு பிரசங்கியாரை நியமிக்கும் முறைமை எங்கேயிருந்து ஆரம்பமானது?.

தேவன் அந்த முறைமையை ஆரம்பிக்கவில்லை யென்றால் மனிதன் அதை ஆரம்பித்திருக்கிறான். ஆகவே, இது மனுஷருடைய போதனையாயிருக்கிறது, தேவனுடைய போதனை அல்ல! நாம் வசனங்களில் ஏற்கனவே படித்தபடி இப்படிப்பட்ட முறைமைகளை தேவன் அங்கீகரிப்பதில்லை. இப்படிப்பட்ட பாவச் செயல்களிலிருந்து ஜனங்கள் மனந்திரும்பி அதை நிறுத்தாத வரையில், இப்படிப்பட்டவைகளை நடப்பிக்கிறவர்கள் மேல் தேவ கோபாக்கினை ஊற்றப்படுவதற்கு இது வழிவகுக்கும்.

தீத்து 1:5யை நாம் வாசிக்கும்போது கிரேத்தாதீவிலே தீத்துவை பவுல் என் விட்டு வந்தார்? குறைவாயிருக்கிறவைகளை ஒழுங்குபடுத்துவதற்கு. எது குறைவாயிருந்தது?. ஒவ்வொரு பட்டணத்திலும், மூப்பர்கள் ஏற்படுத்த வேண்டும். தகுதியான மூப்பர்களை ஏற்படுத்துவது என்பது தேவ ஆவியினால் ஏவப்பட்ட கிறிஸ்துவின் அப்போஸ்தலான்கிய பவுலால் கட்டளையிடப்பட்டதாக இருந்தது!. மூப்பர்களாக சேவை செய்வதற்கு உண்மையுள்ள சகோதரர்கள் தேவன் ஏற்படுத்தியிருக்கிற தகுதி அம்சங்களுக்கும் பொருந்தும்போது, அவர்கள் மூப்பர்களாக ஏற்படுத்தப் படலாம். தேவன் அந்த தகுதிகளை 1தீமோத்தேயு 3:1-7 லும், தீத்து 1:5-14 லும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்.

தேவன் “மூப்பர்” என்ற பதத்திற்கு மாற்றாக வேறு பதங்களை உபயோகித்திருப்பதை அறிந்து கொள்வது மிக முக்கியமானதாகும். புதிய ஏற்பாட்டை மிக ஜாக்கிரதையாக நாம் படிக்கும் போது தேவன் அந்த ஒவ்வொரு பதத்தையும் ஜாக்கிரதையாக தெரிந்தெடுத்திருக்கிறார் என்பது நமக்கு புரியும். ஒவ்வொரு வார்த்தையும் மூப்பர்களாக சேவை செய்யும் சகோதரர்களின் தகுதிகளைப் பற்றி ஏதோ ஒன்றை வெளிப்படுத்துகிறது.

உதாரணமாக, மூப்பர் என்ற வார்த்தையை நாம் வாசிக்கும்போது அதைப் பற்றி என்ன நினைக்கிறோம்? நிச்சயமாகவே தன்னுடைய ஜீவியத்தில் ஆவிக்குரிய முதிர்ச்சியை நிருபித்த மூத்த சகோதரர் ஒருவரைப் பற்றி தான் நாம் யோசிப்போம். அப்படியென்றால், நிச்சயமாகவே, இந்த மிக முக்கியமான வேலையை செய்வதற்கு அதிக அளவில் ஆவிக்குரிய முதிர்ச்சி அடைந்தவர்கள் மாத்திரமே தெரிந்தெடுக்கப்படவேண்டும்.

மூப்பர்களைக் குறிப்பதற்காக தேவன் உபயோகப்படுத்தும் இரண்டாவது வார்த்தை கண்காணி என்பதாகும். இந்த வார்த்தை மேற்பார்வையிடுகிறவரைக் குறிக்கும் ஒரு வார்த்தையாகும். அதாவது ஒரு குறிப்பிட்ட பணி ஒழுங்காகச் செய்யப்படுகிறதா என்று கண்காணிப்பதைக் குறிக்கும். ஆவிக்குரிய பிரகாரமாக மூப்பர்களாக இருப்பதற்கு தேவனுடைய தகுதியாம்சங்களுக்குப் பொருந்துகிறவர்கள், புதிய ஏற்பாட்டில் வெளிப்படுத்தப்பட்டிருக்கிற தேவனுடைய கட்டளைகள் எல்லாம், பிராந்திய சபையில் சரியாக நிறைவேற்றப்படுகிறதா என்று நிச்சயப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும்.

தீத்து 1:5-7 வசனங்களை நாம் வாசிக்கும்போது குறிப்பாக, 5 ஆம் வசனத்தில் பவுல் மூப்பர்களை குறிப்பிடுகிறார். ஆனால், ஏழாம் வசனத்தில் தேவனால் ஏவப்பட்ட அப்போஸ்தலன், அதே சகோதரர்களை கண்காணிகள் என்று அழைக்கிறார். எனவே, தேவனைப் பொறுத்தவரை ஒரு மூப்பர் என்பவர் ஒரு கண்காணியாகும்.

மூப்பர்களை குறிப்பதற்காக தேவன் பயன்படுத்திய மூன்றாவது வார்த்தை மேய்ப்பர் என்பதாகும். இந்த வார்த்தையின் பொருள் என்னவென்றால், மந்தையை வழி நடத்தி போவிக்கிறவர் என்பதாகும். மேலும் இந்த வார்த்தை, மென்மையான கரிசனை மற்றும் ஜாக்கிரதையுள்ள கரிசனையையும் குறிக்கிறது. உண்மையுள்ள மேய்ப்பன் சுகவீனமான ஆட்டை குணமாக்கி, வழிதப்பிப்போன ஆடுகளை மறுபடியும் மந்தைக்குத் திருப்பகுமையாக பாடுபடுவான்.

மூப்பர்களாக சேவை செய்கிறவர்களைப் பற்றிய வர்ணனை ஆழகாக இருக்கிறதல்லவா? இவர்கள் பிராந்திய சபையில் (மந்தை) அங்கத்தினர்களை (ஆடுகள்) மேய்க்கிறவர்களாக சேவை செய்கிறார்கள். மேலும் இவர்கள் எங்கே சேவை செய்கிறார்களோ, அங்கே அந்த பிராந்திய சபைகளில் கிறிஸ்தவர்களுக்கு வழிகாட்டுகிறார்கள், சரியான ஆவிக்குரிய ஆகாரம் (தேவனுடைய வல்லமையுள்ள வார்த்தை) அவர்களுக்கு கிடைக்கிறதா அவர்கள் சரியாக தேவனுடைய வார்த்தைகளால் போவிக்கப்படுகிறார்களா? என்பதை நிச்சயப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும்.

1பேதுரு 5:1,2 ஆகிய இருவசனங்களில் கிறிஸ்துவின் சபையின் ஆளுகை அமைப்பைப் பற்றி முக்கியமான தகவல்களை தேவன் தருகிறார். தேவன் என்ன சொல்கிறார் என்பதை மிகவும் ஜாக்கிரதையாக கவனிப்போம்.

முதலாவதாக, தேவனால் ஏவப்பட்ட அப்போஸ்தலனாகிய பேதுரு ஒவ்வொரு கிறிஸ்துவின் சபையில் இருக்கிற மூப்பர்களிடத்தில் சம்பாவித்து கட்டளையும் கொடுக்கிறார். இரண்டாவது, பேதுரு மூப்பர்களை அந்தந்த பகுதியில் உள்ள கிறிஸ்துவின் சபையில் உள்ள கிறிஸ்தவர்களுள் ஒருவராக அழைக்கிறார் அல்லது அடையாளம் காட்டுகிறார்.

இது ஏன் முக்கியமானது? நாம் ஏற்கனவே பார்த்தபடி மூப்பர்கள்கணானி போன்ற பதங்கள் அதே மனிதர்களைக் குறிக்கிறது. எனவே தேவனுக்கேற்றபடி மூப்பர்கள் / கண்காணிகள் அந்தந்த பகுதியில் உள்ள கிறிஸ்துவின் சபையிலுள்ள சகோதர சகோதரிகளோடு சேர்ந்து சேவை செய்ய வேண்டும்.

ஆயினும், இன்றைய நாட்களில் மார்க்கப்பிரிவினை கூட்டத்தினரைப் பார்க்கும்போது முற்றிலும் வித்தியாசமான ஒன்றை நாம் பார்க்கிறோம். அநேக சபைகளில், ஒரு மனுষன் மூப்பராக இருந்து கொண்டு அநேக சபைகளுக்கு மூப்பராக செயல்பட்டு கட்டுப்படுத்துகிறார். அதாவது, தான் வாழும் இடத்திலிருந்து வெகு தூரத்திலிருக்கும் சபைகளை இன்னொரு

சபையில் மூப்பாக இருந்து கொண்டு ஒருவர் அதிகாரம் செலுத்துகிறார். இந்தப் பழக்கம் இரண்டு காரணங்களுக்காக தேவனுடைய வசனத்திற்கு எதிரானது!

முதலாவது, மூப்பாக்கள் தேவனுடைய தகுதிகளுக்குப் பொருந்தும் போது, அந்தந்த பகுதியில் உள்ள கிறிஸ்துவின் சபையைச் சார்ந்தவர்களாய் இருக்க வேண்டும் என்றும், மூப்பாக்கள் இரண்டு அல்லது அதற்கு மேல் இருக்க வேண்டும் என்றும் கட்டளையிட்டிருக்கிறார் என்று ஏற்கனவே நாம் பார்த்தோம். இப்படியாக தேவன் ஒருபோதும் ஒரு மனுষன் ஒரு சபையையோ அல்லது அநேக சபைகளையோ ஆள் அதிகாரம் கொடுத்ததில்லை.

இரண்டாவது, நாம் இப்போது கவனித்தபடி, அந்த மனிதனால் உண்டாக்கப்பட்ட சபைகள், தான் வாழ்கின்ற இடமல்லாமல் வேறு இடங்களில் இருக்கின்ற சபைகளை ஆளுகின்ற கண்காணி அல்லது மூப்பரக்கொண்டுள்ளன. எனவே தேவன் 1பேதுரு 5 ஆம் அதிகாரத்தில் கட்டளையிடுகிறபடி அந்த மூப்பாகவர்களிலுள்ளவனாக இருக்க முடியாது.

1பேதுரு ஐந்தாம் அதிகாரத்தில் நாம் காண்கிறபடி கிறிஸ்துவின் சபையின் ஆளுகை அமைப்பைப்பற்றிய இரண்டாவது முக்கியமான கருத்தை நாம் கவனிப்போம். ரோம கத்தோலிக்க சபை, பேதுருதான் முதல் “போப்” என்று சொல்லிக் கொள்கிறது. ஆனால், தேவ ஆவியினால் ஏவப்பட்ட அப்போஸ்தலனாகிய பேதுரு, இந்த இரண்டு வசனங்களில் சொல்கின்ற காரியங்களோடு அது முரண்படுகிறது. கிறிஸ்துவின் சபையில் மற்ற மூப்பாக்களுடன் உடன் மூப்பனாக தன்னைப்பற்றி சொல்கிறார். ஆகவே, பேதுரு மற்ற மூப்பாக்களை விட தன்னை உயர்வாக நினைக்கவில்லை, பேசவில்லை. நாமும் நம்மை மற்றவர்களை விட உயர்வாக நினைக்கக் கூடாது.

1பேதுரு ஐந்தாம் அதிகாரத்தில் நாம் பார்க்கிறபடி கிறிஸ்துவின் சபையின் ஆளுகை அமைப்பைப்பற்றிய மூன்றாவது முக்கியமான கருத்து இதோ! மூப்பாக்கள் சபையாகிய தேவனுடைய மந்தையை மேய்க்கும் பொறுப்பாளிகளாயிருக்கிறார்கள் என்று சொல்லும்படி பேதுருவை பரிசுத்த ஆவியானவர் ஏவினார். ஆகவே, இது பிரசங்கியாராக ஊழியம் செய்கிற சகோதரருடைய பொறுப்பு அல்ல! அந்தந்த இடங்களில் உள்ள ஒவ்வொரு கிறிஸ்துவின் சபையிலும் உள்ள மூப்பாக்கள் அல்லது கண்காணிகளாக ஊழியம் செய்கிற சகோதரர்களிடத்தில் தேவன் அந்த பொறுப்பை கொடுத்திருக்கிறார்.

1 பேதுரு ஐந்தாம் அதிகாரத்தில் நாம் பார்க்கிறபடி கிறிஸ்துவின் சபையின் ஆளுகை அமைப்பைப்பற்றிய நான்காவது முக்கியமான கருத்தை தயவு செய்து கவனியுங்கள். ஒவ்வொரு பிராந்திய சபையிலும் வழிநடத்து பவர்களைக் குறிப்பதற்காக புதிய ஏற்பாட்டில் தேவன் பயன்படுத்திய மூன்று வார்த்தைகளை நாம் பார்த்தோம். அவைகள் “மூப்பா”, “கண்காணி” மற்றும் “மேய்ப்பா” இந்த மூன்று வார்த்தைகளுமே ஒரே பதவியைத்தான் குறிக்கிறது.

இதே காரியத்தைத்தான் அப்போஸ்தலருடைய நடபடிகள் 20:17,28 வசனங்களிலும் நாம் பார்க்கிறோம். பதினேழாம் வசனத்தில் பவுல் ஆன் அனுப்பி சபையின் மூப்பரை வரவழைத்தான். 28 ஆம் வசனத்தில் இதே மூப்பரை தேவன் தம்முடைய சுயரத்தக்கிணாலே சம்பாதித்துக் கொண்டதமது சபையை மேயப்பதற்கு கண்காணிகளாக வைத்திருக்கிறார் என்று பவுல் குறிப்பிடுகிறார். மேலும், அந்த மூப்பர் அதே பிராந்திய சபையைச் சேர்ந்தவர்களே, பலகிலோமீட்டர் தூரத்தில் உள்ளவர்கள் அல்ல. இதைத்தான் இப்போது நாம் 1 பேதுரு 5:1,2 வசனங்களில் பார்த்தோம்! பிரியமான வர்களே, தேவனுடைய வார்த்தையை நாம் ஒழுங்காக கையாளும்போது அது ஒரே மாதிரியாகவே இருக்கிறது.

மிகுந்த அன்புடனும் தாழ்மையுடனும், நீங்கள் செல்லும் சபை கிறிஸ்துவின் புதிய ஏற்பாட்டில் கட்டளையிட்டபடி அமைக்கப்பட்டிருக்கிறதா, ஒழுங்குபடுத்தப்பட்டிருக்கிறதா என்பதை நிச்சயிக்கும்படி நாங்கள் உங்களை கெஞ்சிக் கேட்டு கொள்கிறோம். உங்கள் சபை சரியாக ஒழுங்குபடுத்த வில்லையென்றால், அது கிறிஸ்துவின் சபை அல்ல. நம்முடைய அருமை இரட்சகர் தம்முடைய சுவிசேஷத்தின் மூலமாக அந்த சபையிலிருந்து வெளியே வந்து அவருடைய ஒன்றான மெய் சபையில் அங்கத்தினராகும்படி அழைப்பு விடுக்கிறார். எனவே, நீங்கள் அவருடைய சுவிசேஷத்தை கேள்விப்பட்டு, அவரை விசுவாசித்து, தேவனுக்கேற்ற துக்கம் கொண்டு மனந்திரும்பி, அவரிடத்தில் இருக்கிற உங்கள் விசுவாசத்தை அறிக்கை செய்து, உங்கள் பாவங்களிலிருந்து மன்னிப்பைப் பெற ஞானஸ்நானம் பெறும்போது, நீங்கள் தேவனுடைய பிள்ளையாகிறீர்கள், அப்போது அவர் உங்களை அந்த ஒன்றான மெய் சபையில் சேர்த்துக் கொள்வார். அதற்கு உங்களுக்கு நாங்கள் எந்த விதத்திலாவது உதவி செய்ய வேண்டுமானால், எங்களை உடனே தொடர்பு கொள்ளுங்கள்.

CHARLIE DIPALMA

BENNY MARTIN

அப்போஸ்தலாளின் புத்திமதிகள் | தேச 4:11,12

1. புறம்பே இருக்கிறவர்களுக்கு முன்பாக யோக்கியமாக நடக்க வேண்டும்
2. ஒன்றிலும் குறைவில்லாமல் இருக்க வேண்டும்.
3. அமைதியுள்ளவர்களாய் இருக்க வேண்டும்.
4. சொந்த அலுவல்களைச் செய்ய வேண்டும்.
5. சொந்த கைகளில் வேலை செய்ய வேண்டும்.

அந்திய பாதைகளைக் கற்றுக்கொள்வோம்

சென்ற மாத இழும் தொடர்ச்சி

அந்திய பாதைகளை குறித்து பரிசுத்த ஆவியானவர் கொடுத்த ஒழுங்கு முறைகள்

1. அந்திய பாதையிலே பேசுகிறது நண்டானால் அது இரண்டு பேர் மட்டில் அல்லது மிஞ்சினால் மூன்று பேர் மட்டில் அடங்கவும் வேண்டும் (1கொரி 14:27).

ஆனால், இன்றைக்கு எல்லாரும் (பிரிவினைக் கூட்டங்களில்) அந்திய பாதையில் பேச வேண்டுமென்று வற்புறுத்துகிறார்கள். இப்படி தேவனுடைய பிரமாணத்தை மாற்றிப்போட்டு பரிசுத்த ஆவியானவரையே அச்ட்டைப் பண்ணுகிறார்கள்.

2. அவர்கள் ஒவ்வொருவராய்ப் பேசவும் ஒருவன் அர்த்தத்தையும் சொல்லவும் வேண்டும் (1கொரி 14:27).

இந்த சட்டத்தையும் கடைபிடிப்பது இல்லை ஏதாவது ஒரு அர்த்தத்தை சொல்லி தப்பித்துக் கொள்வார்கள்.

3. அர்த்தம் சொல்லுகிறவன் இல்லாவிட்டால் சபையிலே பேசக் கூடாது. (1கொரி 14:28)

ஆனால், தேவனுடைய இந்த பிரமாணத்தையும் பின்பற்றுவது கிடையாது. அர்த்தம் சொல்கிறவன் இருந்தாலும், இல்லாவிட்டாலும் பேசிக் கொண்டே இருக்கிறார்கள்.

அந்திய பாதைகளை குறித்து பரிசுத்த ஆவியானவரின் எச்சரிப்பு

1. அந்திய பாதைகளை பேசுவதைக் குறித்து பரிசுத்த ஆவியானவரின் எச்சரிப்பு என்னவென்றால், “சபைகளில் உங்கள் ஸ்தீர்கள் பேசாமலிருக்கக் கடவர்கள். பேசும்படிக்கு அவர்களுக்கு உத்தரவு இல்லை. அவர்கள் அமர்ந்திருக்க வேண்டும். வேதமும் அப்படியே சொல்கிறது” (1கொரி. 14:34) என்கிறார். இந்த வேத வசனத்தைப் பாருங்கள் நமக்கு மிகப்பெரிய எச்சரிப்புக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது என்னவென்றால், “பெண்கள் சபைகளிலே பேசக்கூடாது” என்பதுதான். இன்றைக்கு அந்திய பாதையிலே பேசுகிறோம் என்று சொல்லக்கூடிய கூட்டங்களில் எல்லாம் பெண்கள் தான் 90% இடத்தைப் பிடித்துக் கொண்டு தேவனுடைய பிரமாணத்தை எச்சரிப்பை அறியாமல் (உலறிக் கொண்டு) பேசிக்கொண்டேயிருக்கிறார்கள், பிரியமான வர்களே, தேவனுடைய பிரமாணத்தின் ஒரே கட்டளையை மீறின் “ஆதாம்” ஒரே வார்த்தையை மீறின் “மோசே” ஒரே பொய் சொன்ன அனனியா, சப்ரீராள், இவர்களெல்லாரும் தேவனுடைய தண்டனையிலிருந்து தப்பவில்லை, பாவஞ் செய்த தூதர்களையே தேவன் தப்பவிடவில்லை (2பேதுரு 2:4) என்று வசனம் கூறுகிறது. ஆகையால் நம்முடைய தேவன்

நீதியுள்ளவர், அவருடை வார்த்தைகளை மீறும்போது யாராக இருந்தாலும் தண்டனையிலிருந்து தப்ப முடியாது. ஆகவே, வேத வசனங்களைப் படித்து உண்மையைக் கற்றுக் கொள்ளுங்கள்.

மேலும் பரிசுத்த ஆவியானவர் ஸ்தீரிகளை குறித்து சொல்லும்போது அவர்கள் ஒரு காரியத்தைக் கற்றுக் கொள்ள விரும்பினால் வீட்டிலே தங்கள் புருஷரிடத்தில் விசாரிக்கக்கடவார்கள். ஸ்தீரீகள் சபையிலே பேசுகிறது அயோக்கியமாயிருக்குமே (1கொரி. 14:35) என்கிறார். பாருங்கள் ஸ்தீரீகள் சபையிலே பேசுகிறது அயோக்கியமாயிருக்குமே என்று எவ்வளவு பயங்கரமான வார்த்தையை பயன்படுத்துகிறார். “அயோக்கியம்” என்ற வார்த்தையை சமுதாயத்தால் மோசமானவர்கள் என்று முத்திரை குத்தப் பட்டவர்களுக்கே சொல்லுவோம். ஆனால், சபையிலே பேசுக்கூடிய ஸ்தீரீகளையும் பரிசுத்த ஆவியானவர் அப்படித்தான் சொல்கிறார். ஆகையால், ஸ்தீரீகளே, வசனத்துக்கும், பரிசுத்த ஆவியானவரின் எச்சரிப்புக்கும் பயந்து கீழ்ப்படியுங்கள்.

ஆகையால், முதல் நூற்றாண்டு காலத்திலிருந்து இன்று வரை தேவனுடைய புதிய ஏற்பாட்டு பிரமாணங்கள் மாறாமல் தான் இருக்கிறது. அவ்வசனங்களும் கிறிஸ்து வரும் வரைக்கும் அப்படித்தான் மாறாமல் இருக்கும். எனவே பரிசுத்த ஆவியானவரின் வசனத்தைக் கொண்டு “அந்திய பாஷைகள்” என்பது தேவனுடைய பாஷையோ, இரகசிய பாஷையோ, பரலோக பாஷையோ அல்ல என்றும், அது உலகத்தில் இருக்கக்கூடிய மனுஷர்கள் பேசுக்கூடிய பல்வேறு மொழிகளையே (பாஷைகள்) குறிக்கிறது என்றும், அந்த வரங்கள் (அந்திய பாஷைகள் உட்பட 9 வரங்கள்) எல்லாம் முதல் நூற்றாண்டு கிறிஸ்தவத்தோடு முடிவடைந்து விட்டது என்றும், கற்றுக் கொண்டோம். இவ்வசனங்களை மற்றவர்களுக்கும் கற்றுக் கொடுக்க முயற்சி செய்வோம்.

மேலும் கிறிஸ்துவானவர் “நான் உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன் எந்த பாவமும், எந்த தூஷணமும் மனுஷருக்கு மன்னிக்கப்படும். ஆவியான வருக்கு விரோதமான தூஷணமும், மனுஷருக்கு மன்னிக்கப்படுவதில்லை. எவனாகிலும் மனுஷ குமாரனுக்கு விரோதமான வார்த்தை சொன்னால் அது அவனுக்கு மன்னிக்கப்படும். எவனாகிலும் பரிசுத்த ஆவிக்கு விரோதமாகப் பேசினால் அது இம்மையிலும், மறுமையிலும் அவனுக்கு மன்னிக்கப்படுவதில்லை” (மத. 12:31,32) என்கிறார். ஆகையால், பரிசுத்த ஆவியானவர் நமக்கு எழுதிக் கொடுத்த வார்த்தைகளை மீறி அவரை துஷிக்காதீர்கள். மீறினால் இம்மையிலும், மறுமையிலும் நமக்கு மன்னிப்பு இல்லை. ஆகையால், சகலமும், நல்லொழுக்கமாயும், கிரமமாயும் செய்யப்படக் கடவுது (1கொரி. 14:40) தேவன் உங்களோடு இருந்து வழிநடத்துவாராக ஆமென்!

N. பர்னபாஸ், திருப்பூர்.

ஆவியில் எளிமையுள்ளவர்கள்...

இயேசு மத்தேயு 5:3ல் ஆவியில் எளிமையுள்ளவர்கள் பாக்கியவான்கள் என்று பேசும் போது யாரைக் குறித்து பேசுகிறார்? இப்படிப் பட்டநபருடைய குணாதிசயமென்ன?

இங்கே பயன்படுத்தப்பட்டுள்ள கிரேக்க வார்த்தை “எளிமை” என்று மொழி பெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. இவ்வார்த்தை முழுமையான மற்றும் பூரணமான வறுமையைக் குறித்து, ஆடம்பரத் தேவைகளில்லாத மனிதனைக் குறித்து, இங்கு இது பேசாமல், ஒன்றுமற்ற நிலைமையில் இருக்கும் ஒருவனைக் குறித்து பேசுகிறார். இயேசு இப்படிச் சொல்லுகிறார். முற்றிலும் வறுமையிலிருப்பவன் எவனோ அவன் பாக்கியவான். நமதான்டவர் இங்கு கிரேக்க மொழியில் பேசாமல் அராமிக் மொழியில் பேசுகிறார். நாமிங்கு “எளிமை” என்று வாசிக்கும் இவ்வார்த்தை யூதர்களுக்கு இப்புமியில் தனக்கென்று ஒன்றுமில்லாதவனும் மற்றும் அதினால் முழுமையாய் தேவன் மேல் நம்பிக்கை வைத்தவனுமாயிருந்த ஒருவன் என்ற அர்த்தத்தைத் தரும்.

இயேசு இங்கு மாம்சர்தியான பொருளோடு பேசாமல் ஆவிக்குரிய ரீதியில் பேசுகிறார் என்பது எல்லோருக்கும் புரியுமென நம்புகிறேன். நாம் அராமிக் மற்றும் கிரேக்க பின்னணியை மனதில் கொள்ளுவோமானால் தன்னால் ஒன்றும் முடியாது என்று உணர்ந்து மற்றும் தேவன் தான் தன்னை ஒரு அர்த்தமுள்ள நபரமாக மற்ற முடியுமென்று அவரையே முழுவதும் நம்புகிற மனிதனை குறித்து இயேசு பேசுகிறார் என்பது விளங்கும்.

இயேசுவால் பேசப்பட்ட பாக்கிய வசனங்களில் இது தற்செயலாக முதலிடத்தை பிடித்ததாக எனக்குத் தெரியவில்லை. ஆவியில் எளிமை என்பதின் உட்பொருளே தாழ்மைதான். தேவனை பிரியப்படுத்தவும், கனப்படுத்தவும் முயற்சி செய்யும் ஒருவனுடைய வாழ்க்கையில், தேவையற்ற மற்ற காரியங்களை வளர்த்துக்கொள்ளும் முன், நாம் தாழ்மை உடையவர்களாகவும் மற்றும் அதை வெளிப்படுத்துகிறவர்களாகவும், இருப்பது அவசியம்.

கிறிஸ்தவத்தோட்டத்தில் தாழ்மை என்பது மிக அழகான மலர் என்று சொல்லுவதற்கு ஒரு சிறப்பு இருக்கத்தான் செய்கிறது. நாம் பிறரின் வாழ்வில் தாழ்மையைக் கண்டு மெச்சக்கிறோம். ஆனால், நம் வாழ்வில் அதை பிரதிபலிக்கிறோமா இல்லையா என்பது வேறுவிஷயம். தாழ்மை ஓரிடத்தில் இருக்கவேண்டுமென்றால், அங்கு, “நான்” என்ற எண்ணாம் சாம்பலாக வேண்டும். இது நம்மில் அநேகருக்கு முடியாத காரியமாயிருக்கிறது. மத்தேயு 23:12 வசனத்தில் இயேசு சொன்ன வார்த்தையின் அர்த்தத்தை நாம் எளிதாய் புரிந்து கொள்ள முடியும். தன்னை உயர்த்துகிறவன் தாழ்த்தப்

படுவான். தன்னைத் தாழ்த்துகிறவன் உயர்த்தப்படுவான். அவரின் தாழ்மை மூலமாய் ஒரு தெய்வீக உதாரணத்தை நமக்கு ஏற்படுத்தினார் என்பது எப்பொழுதும் உண்மை என்றாலும் அப்படி அவர் செய்வதின் மூலமாய் தாழ்மை உயர்த்தும் என்ற அத்தாட்சியையும் நமக்கு விட்டுச் சென்றார்.

பிலி. 2:5-11 முதல் உள்ள அதிசயமான வார்த்தைகளை வாசிக்கும் போது கிறிஸ்து இயேசுவிலிருந்த சிந்தையே உங்களிலும் இருக்கக்கூடவது. அவர் தேவனுடைய ரூபமாயிருந்தும் தேவனுக்குச் சமமாயிருப்பதைக் கொள்ளையாடின பொருளாக எண்ணாமல், தம்மைத் தாமே வெறுமையாக்கி அடிமையின் ரூபமெடுத்து, மனுஷர் சாயலானார். அவர் மனுஷ ரூபமாய்க் காணப்பட்டு மரணபரியந்தமும் அதாவது சிலுவையின் மரணபரியந்தமும், கீழ்ப்படிந்தவராகி தம்மைதாமே தாழ்த்தினார். ஆதலால் தேவன் எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக அவரை உயர்த்தி, இயேசுவின் நாமத்தில் வானோர் பூதலத்தோர் பூமியின் கீழானோருடைய முழங்கால் யாவும் முடங்கும்படிக்கும், பிதாவாகிய தேவனுக்கு மகிமையாக இயேசு கிறிஸ்து கர்த்தரென்று நாவுகள் யாவும் அறிக்கை பண்ணும்படிக்கும், எல்லா நாமத்திற்கும் மேலான நாமத்தை அவருக்குத் தந்தருளினார்.

இவ்வார்த்தைகள் உண்மை என்றால் அவைகள் உண்மைதான். ஆகவே நாம் இதை ஏற்றுக் கொண்டு, நம்மை தாழ்த்தி, வெறுமையாக்கி, அவருடைய அடிச்சுவடை பின்பற்ற வேண்டும். அப்படிச் செய்வதின் மூலமாய் நாம் முடிவில் உயர்த்தப்படுவோம்.

தேவன் தாமே ஆவியில் எளிமையாய் இருக்கத் தேவையான இந்த ஆவிக்குரிய தாழ்மையையையும், நன்மையையும் உங்களுக்கு கட்டளையிடு வாராக. ஆமென்.

BYRAN NICHOLAS

புதிய உடன்பழக்கக்யின் ஊழியம் 2கொரி. 3:312

1. ஆவிக்குரியது.
2. கிறிஸ்துவினுடையது.
3. அதிக மகிமை உள்ளது.
4. தேவ நீதியைக் கொடுக்கிறது.
5. இரக்கம் கிடைக்கிறது.
6. அழியாததாய் இருக்கிறது.

பத்தாவது வேணிற்கால வேதாகம முகாம் - மே 7- 9, 2007

முகாமில்
இன்னக்ஞக்காள
சிறப்பு வகுப்பின்
போது...

பெண்களுக்காள
சிறப்பு வகுப்பின்
போது...

வாலிபர்க்காள
சிறப்பு வகுப்பின்
போது

வாலிப
பெண்களுக்காள
சிறப்பு வகுப்பின்
போது...

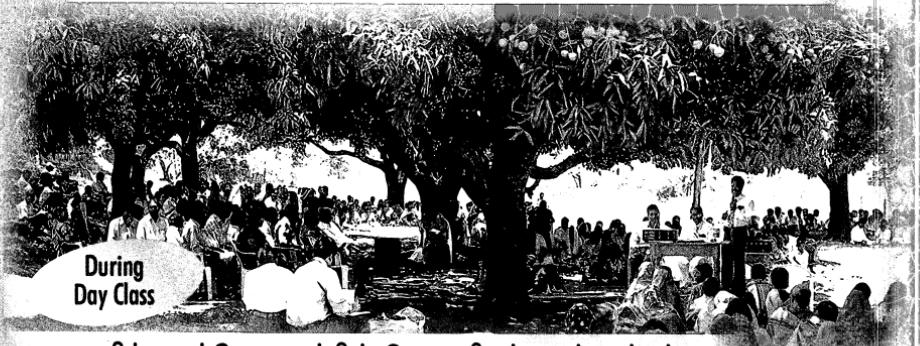

Registered News Paper RNI No. 47661/87 - New Delhi
Postal Registration No. Erode / 26 / 2006 - 2008

During
Morning Devotion

ஏலகிரி வேதாகம முகாமில் காலை தியான வேளையின் போது...

During
Day Class

முகாமில் பகல்நேர வகுப்பின் போது திரண்டிருந்தவர்கள்...

During
Meals Time

முகாமில் உணவு வேளையின் போது...

Printed by : K.C. Senthilkumar, at Sun Offset Printers, 50 Kovai Road, Kangayam - 638 701.

Editor, S. Rajanayagam.

Ph : 04257 - 222555, 224555